

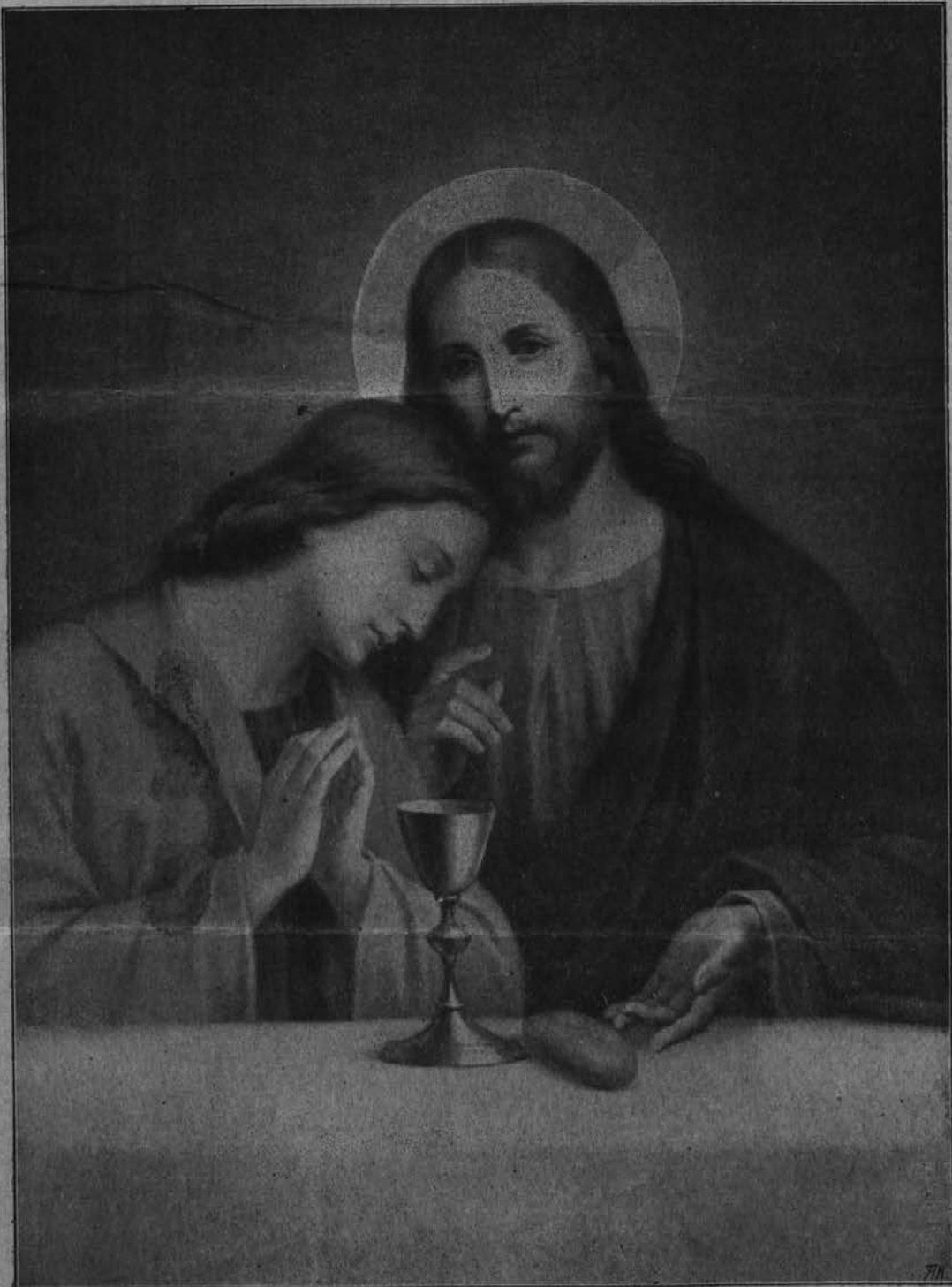
AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 12.

JUNE 12th 1920.

LETO (VOL.) XII.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription
Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under permit
(No. 650), authorized by the Act of Oct.
6, 1917, on file at the Post Office of
Chicago, Ill. By order of the President,
A. S. Burleson. Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct. 20,
1919, at the post office at Chicago, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. Accep-
tance for mailing at special rate of Oct.
3, 1917, authorized October 23, 1919.

V ZALOGI "AVE MARIA" IMA- MO SLEDEČE KNJIGE. MOLITVENIKI:

Večna molitev	Vežan	\$2.00
Bog med nami, vežan		1.50
Getzemani in Golgata, vežan		1.50
Šmarnice arškega župnika, vez.		1.50
Volc, Šmarnice, vežan		1.50
Kruh življenja, vežan		1.50
Tolažba dušam v vicah		1.50
Marija Kraljica src, vežan		1.50
Hvala Božja, vežan		1.00
Ura molitve Jezusa v Sv. Reš. Te- lesu		.50
Berilo in Evangeliji		5.00
Obiskovanje Presv. Rešnjega Tel.		.10
POEZIJE:		
Simon Gregorčič, vežan		\$1.00
Simon Gregorčič, priredil Ivan Dor- nik, vežan		1.00
Padajoče zvezde, pesmi A. Grad- nik, vežan		1.00
Rimski Verzi, pesmi Mihaela Opeka		1.00
Sotor miru, poezije Silviana Sar- denko		.75
Zbirka pesmi Simona Gregorčiča		.75
Zbirka pesmi, Anton Funtek		.75
Psalmi, Ivan Vesel		1.00
Jos. Cimperman Poezije		1.00
Pesmi, Dolinarjeve		.75
Maslejnec,		.45
Šaljivi Jaka,		.50
Viljem Hafove pravljice,		.50
Vojska na Turškem,		.50
Poslednji Meksikanec,		.50
Šopek lepih pravljic,		.35
Stezosledeč,		.35
Narodne pripovedke za mladino		.35
Avstrijska ekspedicijska,		.35
Zbirka narodnih pripovedk,		.35
Bitka pri Visu		.35
Marion, krščanski deček,		.35
Prst božji,		.35
Na valovih južnega morja,		.35
Kraljevič in berač		.35
Krištof Kolumb,		.35

Car in tesar,	.35
Dr. Ivan Tavčar povesti: Dr. Tav- čar je dober pisatelj in ima popol- noma v oblasti jezik. Njegovi ro- ni so duhoviti. Nevezani \$1.00, ve- žani	1.25
Meško Dve slike. Povest. Meškoto- va dela so znana. Njega ni treba priporočati. Njegovo ime priporoča njegovo delo. Dve slike so mojstrsko delo.	1.00
Finžgar: Pod svobodnim solncem. Kdo ne pozna Finžgarja. Posebno njegova povest je krasna. Povest je v dveh zvezkih. Oba zvezka za	2.25
Izlet gospoda Bronška, povest	1.00
Jos. Jurčič: Vesele Povesti. Jurčič je prvi med slovenskimi pisatelji.	.75
O sv. deželi, povest	1.00
Salamonovi rudniki. Roman	1.00
Peter Rokodelčič, povest	.50
Povest, And. Gabršček	1.00
Ivan Mizerija,	1.00
Majdič: Na Sveti Večer vežan	1.25
Turki pred Sv. Tilnom. Povest	1.00
Igralec, roman.	1.00
Ne v Ameriko. Povest	1.00
Humoreske in Groteske. Ruski na- rodni humor	1.00
Erjavec: Hudo brezno. Roman	.75
Kozaki. Roman	1.00
Svetobor. Povest	1.00
Dane: Povesti za mladino	1.00
Četrtek. Roman.	1.00
Jurčič: Sosedov sin	1.00
Gruda Umira. Povest	1.00
Maksim Gorki: Povesti.	1.00
Spilman: Junaštvo in Zvestoba	1.00
Detela: Malo življenje. Povest	1.00
Zabavna knjižica. Povesti	1.00
Večeri ob Lemanu. Povest	1.00
Spilmanove Povesti šestnajst zvez- kov po	.50
Na različnih potih. Povest	.50
Jos. Jurčič, Sosedov sin. Povest	1.00
Romarija. Povest	1.00
Vojnimir. Povest	.50
Alešovec: Ljubljanske slike	1.50
Zadnja kmečka vojska. Povest	1.50
Alešovec: Kako sem se jaz likal. Po- vest. Trije zvezki	2.00
POVESTI:	
Fran Erjavec: Izbrani spisi. — Po- vesti Erjavčeve so znane in splošno prijubljene. Vežan	1.00
Prkop Chocholonšek: Jug, krasni roman, ki prekosil vse druge Colo- move romane. Skrajno zanimiv, vez.	1.00
Spilman: Zadnji dnevi Jeruzalema v dveh zvezkih. "Trikrat sem že preči- tal ta roman, pa bi ga še čital", je rekel rojak. In to po pravici. Spil- man je v tem romanu prekosil sa- mega sebe. Oba zvezka	2.25
Sheehan: Kresilo duhov. Kdor po- zna duhovitega irskega pisatelja Sheehana, ta ve, da je Kresilo duhov knjižica, katere se človek nikdar ne naveliča. Vežan	1.00
Bob za mladi zob, vežan. Lepa knji- žica za mladino. Pa tudi odrasli bode našel v nji lepo kratkočasje.	.50
Spisi Andrejčkovega Jožeta, devet snopičev po	.35

Deča: Prihajač, je krasen roman, skozi in skozi zanimiv in podoben	.75
Martin Krpan, narodna povest. Kdo še ni slišal o Martin Krpanu? Kdo se še ni nasmejal njegovim duhovi- tim pristno kranjskim šalim? To je sicer izmišljena povest, vendar pisa- telj je tu v krasno zaviti obliki po- vedal bivši avstriji, da bode prišel iz Kranjskega Martin Krpan, ki bo- de premagal Nemškega in Mažar- skega Brdavs in osvobodil svoj na- rod. Še le danes razumemo prav Martin Krpana	.75
Taras Buijka, zgodovinski roman. Krasen roman	1.25
Izidor Cankar: S poti! povest. Izi- dorja Cankarja vsako pozna. Nje- gova duhovitost je znana. Tako du- hovita je ta povest, krasen jezik.	1.00
Dalje imamo v zalogi manjše povesti in romane:	
Cesar Maks in Meksika,	\$.50
Don Kišot,	.50
Naša Ančka,	.75
Siste e Sesto, povest,	.75
Kuratorska povest,	.75
Zvonarjeva hči,	.50
Hudo brezno,	.75
Na različnih potih,	.50
Rešitev o pravem času,	.35
Narodne pripovedke,	.35
Gozdarjev sin,	.75
Ribičev sin,	.35
Grofinja Genovefa,	.35
Najdenček,	.35
Narodne pripovedke,	.50
Jaromil. Povest	.35
Erazem Predjamski,	.35
Cerkvica na skali,	.35
Hubadove pripovedke,	.35
A. Kalan: Pripovedi,	.35
Pri Vrbčevem Crogi,	.35
Car in tesar,	.35
May Erie,	.35
Na preriji,	.35
Potovanje v Liliput,	.35
Maksimilijan,	.25
Zbirka narodnih pripovedk	.35
Mirko Poštenjakovič,	.35
Strelec,	.35
Pasjeglavci. Povest	1.00
Znamenje štirih. Roman.	1.00
Iz dnevnika mladega Poredneža. Po- vest	1.00
Jernač Zmagovalec. Povest,	1.00
Eno leto med Indijanci. Povest	.50
Meško: Njiva. Povest.	.35
RAZNE KNJIGE:	
Slov. Hrv. Katoliški shod. Poročilo velikega shoda, ki je bil v resnici rojstvo Jugoslavije. Kdor danes to poročilo bere, ta vidi, kako so kato- liški naši škofje pletli vez med bra- ti Jugoslovani, kako so polagali te- melje, na katere so potem postavili Jugoslavijo.	1.50
Prava Kristusova nevesta. Po sv. Alfonzu. Krasna knjiga zlasti za re- dovnike in redovnice. Da, vsak re- dovnik bi moral imeti to knjigo. I. zvezek	.75
Osmero Blagrov. Krasna knjiga za poduk slovenskega naroda.	1.25

ŠTEV. (NO.) 12.

JUNE 12th 1920.

LETO (VOL.) XII.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

PRESV. SRCE JEZUSOVO častimo ta mesec vsi katoliški kristjani. Z navdušenjem in gorečnostjo se zbiramo okrog presv. svojih tabernakeljev, kjer živi ta naš dobri Gospod Jezus, kjer bije in plamti v goreči ljubezni do nas to presv. Srce in mu skušamo pokazati svojo udanost in svojo ljubezen.

SVET GA SOVRAŽI! Da, danes se ponavlja pred svetom veliki dogodek, ki se je izvršil pred 1900 leti v mestu Jeruzalemu med židovskim narodom.

Pred Pilatovo palačo, t. j. pred palačo cesarjevega namesnika za Palestino je bila na veliki petek zbrana velikanska množica. Vsi kottički trga, vsa okna, ves prostor je bil natlačeno poln najrazličnejšega ljudstva. Na vzvišenem mestu, pred palačo se je vršila čudna sodba. Pilat je sedel na sodnem stolu pred ljudstvom, obdan od svoje straže. Na levi in desni pred njim so stali farizeji in prešerni veliki duhovniki. Sredi med njimi pa je stal krepak mož, lepe in veličastne postave -- zvezan, obtožen, biti ta sodba nekaj posebnega. In res, tu vidimo, kako pristopajo razne priče, druga za drugo in prinašajo razne obtožbe. Toda ničesar velikega ne povedo. Obtoženec samo molči. Pilat je v zadregi. Vse je preiskal, pa nobene krivde ni našel, da bi ga mogel obsoditi k smrti. Toda med množico se mešajo podpihovalci. Njih pristaši so se porazdelili med nje in tu jih slišimo, kako kriče: Križaj

ga! "Jaz ne najdem nobene krivice na njem!" je razsodba Pilata. "Nedošen je!" "Ni kriv prestopkov, katerih ga dolžite." Toda kakor strašni hudournik zahrumi izmed ljudstva: "Križaj ga! Križaj ga!" Hinavci in podpihovalci imajo vspeh. Množica je omahljiva. Kje ste vi ozdravljenci? Kje ste vsi tisoči, ki ste šli za njim? Kr ste mu še v nedeljo klicali: Hosana! Kje ste? Vas ni tukaj?

Da, ni jih bilo, če so pa bili, so se pa prestrašili množice, so se bali farizejskega preganjanja, ali so pa ostali doma.

In tako je bil obsojen ta obtoženec k smrti, dasi je sodnik priznal, da ni kriv in bi ga bil rad oprostil.

Prav isto se godi danes. Pred celim svetom stoji ta Gospod Jezus kot obtoženec. Le poslušajte, kako ga tožijo razni moške po shodih, po knjigah, po časopisih. Le poslušajte časnikarsko kričanje, kako kriče vsi vprek: Križaj ga! Križaj ga! Proč z njim! Proč s krščanstvom iz sveta.

Tudi med nami ameriškimi Slovenci vidimo isto. (Tudi med nami jih kriči sto in sto z njimi.)

In tako stoji ta tvoj Gospod in Odrešenik tudi v tvojem tabernaklju, v tvoji cerkvi pred tem sodiščem sveta. Sodnik je poganski svet, tožitelji so njegovi najhujši sovražniki, priče so vse najete, podkupljene. In med množico — — da, glejte med množico katoliških kristjanov šuntarje in hujšakače, ki hujškajo ljudstvo, da bi vsi

kričali: Križaj ga! In sicer strašno kriče, da bi prevpili morebitni klic po pravici zanj iz ust, kakega njegovega prijatelja. Če se pa kak duhovnik upa povzdigniti svoj glas v Njegovo obrambo, kako planejo tudi po njem! "Uničiti ga moramo!" kriče, "in uničiti vse, ki ž njim drže!"

TODA, KAJ BOŠ PA TI, kristjan, storil vpričo tega početja Jezusovih sovražnikov? Boš li ti v strahu pred njegovimi sovražniki ostal tiho doma, v kotu? Boš morda molče gledal vse to? Boš molče odlobraval strašno krivično obsodbo: "Križaj ga?"

Čuj strašne sovražne klice med nami Amer. Slovenci, po listih, po organizacijah, po salonih, po knjigah.

Ne, ne bomo molčali! Ne bomo z molčanjem odobraval tega početja Jezusovih sovražnikov. Preveč nam je drag, preveč mil. Premoženje zanj! Kri v njegovo obrambo! Vse zanj, ker je On dal vse za nas.

PRAZNIK PRESV. SRCA JEZUSOVEGA je toraj praznik,

ko pride k tebi, k tvojemu srcu tvoj tolikanj prezirani Gospod Jezus in te vprašuje: "Kaj pa ti, o človek? Boš tudi ti pristopil na stran mojih sovražnikov? Klical in zahteval mojo smrt? moje uničenje?"

Glej Srce, ki je ljudi tolikanj ljubilo! ki ljubi tudi tebe in te bode ljubilo do zadnjega tvojega vzdihljeja.

AMERIŠKI SLOVENC, kajne da, kolikor bolj svet kriči proti našemu tabernaklju "Križaj ga!" toliko bolj glasno bomo mi klicali "hozana!" Kolikor bolj ga bode sovražil svet, toliko ga bomo mi bolj ljubili! Jezus bode kralj naših src! Jezus mora nazaj v naša srca, v naše hiše, v naše družine, v našo javnost. In z Jezusom se bode vrnila sreča, vrnil se bode mir, vrnil red, vrnilo blagostanje.

TEŽEK BOJ bijejo tudi doma naši rojaki. Gre se za prihodnost Jugoslavije. Ali bode to dežela sovraštvo do Boga, ali bode pa ostala to mirna dežela srečnih bratov in sestra, sezidana na trdnih skalah Jezusovih nauk. Samo ena je podlaga sreče in miru sveta — krščanstvo. Ko bi vsi oni, ki to zanikujejo, samo malo okrog sebe pogledali, ko bi se vsaj za trenutek ustavili in se vprašali, kdo in kaj je vzrok vsega sedanjega gorja in kje je rešitev, pa bi našli, da je vsega gorja vzrok — odpad sveta od krščanstva in da je rešitev samo ena — nazaj h krščanstvu.

O pozdravljeni, blagi fantje in dekleta, slovenski Orli, slovenske Orlice, ki ste v cvetu svoje mladosti spoznali to vzvišeno resnico in se organizirali v skupno močno vojsko, da izbojujete boj tem načelom.

Vstrajajte! Naprej! Bog je z Vami! Resnica je na vaši strani! Pogum! Pozni potomci vaši vas bodo blagoslavljali, Vaši grobovi bodo sveta narodna zemlja, kajti Vi ste v tako zmešanih časih našli pravo pot, ste rešili domovino, ste rešili narod. Zato, narod doma, krepko za našo idealno mladino! Za njimi za zastavo Križa!

Ameriški Slovenci. Zavedimo se! Vzdravimo se! Veliki čas je tukaj. Naša mladina se je razvrstila v odločno rešilno bitko za Križ in svobodo. Toda za vsaki boj, če se ga hoče zmagovito izbojevati, je treba denarja, denarja in spet denarja. Tega pa naši fantje nimajo. Korajžjo imajo, navdušenje imajo, dobro voljo imajo. Denarja jim pa mi dajmo. Zato, rojaki, pri svoji orlovski organizaciji ustanovili so posebno ustanovo, katero bodo imenovali "Ustanovo Ameriških Slovencev." Ne razočarajmo jih, priskočimo jim na pomoč. Mi pričakujemo od vsakega naročnika "Ave Maria" vsaj en dolar v ta namen. In te darove bomo imenovali sklad "Ave Maria"! — Rojaki dajte!

SVETA HOSTIJA.

Mati Elizabeta.

O najsvetejša hostija!

Ti solnce mojega življenja,
ti biser mojega srca,
ti cilj si mojega stremljenja,
ti moja radost v dneh solza.

O najsvetejša hostija!

Vseh mojih sreč največja sreča,
če ti prisiješ na oltar;
v monštranci hostija blesteča
rok božjih je najlepši dar.

O najsvetejša hostija!

Vseh mojih hipov hip najblažji
ko Jezus sklene se z menoj;
zakladov vseh zaklad najdražji
je hostija, v nji Jezus moj.

O najsvetejša hostija!

Ne vidim več sveta lepote,
ko v te potaplja se oko,
ti v blesku lilijске krasote
na zemlji moje si nebo.

O najsvetejša hostija!

Še v smrti ti boš solnce moje,
ožarjala boš zadnji hip,
sprejel bo v svitu luči Svoje
moj Jezus zadnji moj utrip.

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil

K.

(Dalje.)

Silno nezadovoljen sam s seboj je prišel oni večer Zofron domov s Kugelsteinom. Celo pot vožnje do Krasnaja je molčal in grdo gledal pred-se. Kugelstein je videl, kako je bil nejevoljen Zofron. Od časa do časa je hotel z njim začeti kak pogovor, toda dobival je le kratke odgovore, da je slednjič moral utihniti tudi sam.

In v resnici je večkrat oblival mrzli pot ubogega Zofrona. Bil je smrtno prestrašen. Popolnoma se je zavedal svojega stališča, v katerega ga je zavedel Kugelstein.

“Pa, zakaj mi ni ničesar preje povedal, kam me pelje? Nikdar bi ne šel,” se je sam pri sebi jezil.

“Gorje ti, Zofron, če policija izve,” mu je očital drugi glas.

In živa domišljija mu je že slikala vislice, kako ga bodo umorili, ako se izve. Pa saj ni sam rad zašel tja. Kugelstein ga je zapeljal. Lahko se bode izgovoril. Toda kaj, če mu ne bodo verjeli? V Sibirijo ga bodo pregnali, to bode najmanj; kaj ga čaka in čemu? In slikal si je v domišljiji vse, kar je kdaj čul o grozotah sibirskega jetništva.

Kaj čuda, da veliko Kugelsteinovih vprašanj niti čul ni. Bil je pač popoln ruski mušik kateremu so razmere in pa vladna “kmetska” vzeli vso prosto voljo, pa tudi vso možnost in odločnost.

Ruski vladni zistem je pač že od Ivana Groznega sem čutil, da se bližajo časi, ko se bode ruski mušik zavedel tudi svojih pravic in jih bode zahteval. Toda tako velikansko državo, toliko množico, kdo jo bode prisilil, da se ukloni enemu člove-

ku, eni volji? posebno če je še ta volja krivična, kruta, neusmiljena? Treba je bilo pasjih narav, klečeplazcev, strahopetcev. Bič — in nevednost — sta bila vladi edino sredstvo, da si vstvari v ruski narodni duši pasjo naravo. In Zofron ni bil nič boljši, kot vsi drugi njegovi ruski sotrpini.

“Bog je visoko, car je daleko.” Zato pa ‘trpi in molči,’ bilo je glavno prepričanje teh milijonov ubogega nesrečnega ljudstva.

Nemška kri na prestolu slovanskega naroda je pač volk med plahimi ovčami.

Pri vladi se ni poznalo usmiljenja. Najmanjši prestopki proti “ubogljivosti,” če tudi morda samo navidezen, — in ječa najstrašnejše vrste, strašno pregnanstvo v sibirske rudnike, ali v najmilejšem slučaju “šibe,” je bila kazen.

In to stoletja!

In Zofron je vse to vedel. In njegova boječa narava je toraj trepetala že pri sami misli na to, kaj ga čaka.

In v tem se mu je pa vzbudila tudi vest. Vsaj je človeška narava tako podobna otroku, pa naj je še starši človek. Ne zave se, ne spozna svoje krivde, dokler se greh ne začne maščevati nad grešnikom.

Tudi pri Zofronu se je na tej poti močno oglasila vest.

“Kam si zašel?” mu je klicala.

“In zakaj?” Da, zakaj? Da, čemu meni tega treba.”

In pred seboj je videl svojo ubogo nesrečno ženo, ki ga je tolikrat in tako lepo svarila. Spomin mu je pokazal častljivo osebo sveštenika Epi-

fanija . . .

Vse, vse je prezrl . . .! Nikogar ni poslušal . . . Pa zakaj? komu na ljubo?

In nezmerno sovraštvo do Kugelsteina se mu je vzbudilo v srcu, da bi najraje planil nanj kot ranjena zver in ga zadavil.

“Zakaj nisem ubogal? Zakaj nisem poslušal svoje žene?”

“Vrni se! Še je čas! Izdaj policiji zaroto? Kaj si videl?” mu je velel drugi glas.

In tako je premišljeval dalje in dalje. In kaj čuda, da ni odgovarjal Kugelsteinu na nobeno vprašanje, ali pa samo kratko. Vsaj se mu je zdelo, kakor bi čul glas samega peklenščeka, ko je čul glas Kugelsteinov.

In v tem premišljevanju se mu je rodil sklep: ženi bode vse razodel in svešteniku Epifaniju in se z njim posvetoval, kako bi se rešil.

Ta nesrečna vodka! Preklinjal je uro, ko je spoznal Kugelsteina, ko je spil pri njem prvo čašo “vodke.”

Kugelstein je bil dovolj poznavalec človeške narave, da je vedel, kaj se godi v Zofronijevi duši. Židovstvo je poznalo dušo ubogega ruskega mušika in njegovo žalostno stanje. Zato je bilo pa tako lepo polje v Rusiji za njih delovanje. Da, rodovitna tla, kjer se da izmzgavati kri in sok iz milijonskega naroda, ne da bi se narod tega zavedal, — s pomočjo vlade in nemškega denarja.

In to je že naprej vedel, da bode tako. Zato se mu ni zdelo, vredno Zofroniju niti omeniti, kam gresta. Njegovo posestvo je že polovico ži-

dovo. Nekoliko se je bil Zofron res zadolžil, nekoliko je pa žid pripisal. Ko je Zofron pijan, saj ni vedel, koliko je zapil? kako naj dokaže, da ni bil res toliko dolžan? Žid je imel napisano in Zofron nič. Vedel je tudi, da je Zofron toliko udan pijači, da se bode težko tako hitro premagal, da bi se "vodki" popolnoma odpovedal. Dela pa nima, denarja ni — torej — je nujno v rokah njegovih. Zato se mu je še dobro zdelo, ko je videl velike duševne boje svojega spremljevalca. Z vidnimi pošastmi, brezsrčnimi pogledi od strani na presfršene poteze svoje žrtve se je naslajal in sem pa tje se je zadovoljno nasmejal.

"Ej, tiček, ti mi ne uideš. Ti bodeš šel še po marsikak kostanj v žrjavico za Kugelsteina, zakaj si pa tako neumen, da se daš speljati? Zakaj imaš pa možgane v glavi? Krščanski pes ni za drugega, kot da služi nam," si je mislil zadovoljno žid in poganjal konjčica, da sta poskočila, kakor je poskakovalo njegovo brezčutno židovsko srce.

"Zofron, izprezi in potem pridi v hišo," je velel Kugelstein Zofronu, ko je skočil z voza in mu dal vajeti v roke in izginil v hišo, ne da bi se ozrl na Zofrona.

Zofron ni rekel ničesar, temveč hitro izpregel in — hotel oditi domov.

"Kam pa greš, Zofron?" je zaklical za njim žid, ki je najbrže slutil kaj takega in zato pazil nanj.

"Takoj pridi sem!"

"Grem domov!"

"Ne! Ti prideš najprej sem, drugače boš obžaloval..."

In zopet je premagal židov vpliv. Mrmraje je prišel v hišo.

"Na, tu imaš Zofron in pij!" in ponudil mu je steklenico vodke.

Žejen je bil Zofron. Kako mu je zadisala ljuba vodka. Narejen je imel že sklep, da ne bode vzel.

"Na vzemi! Danes piješ na moj račun, dajem ti kaj boljšega." "Bodi pameten in pij," mu reče, ko se je Zofron branil. "Na, vzemi, Pogrela te bode in razveselila. Razvedrila potrebuješ!"

"Čemu ste me spravili v to nesrečo?"

"V kakšno nesrečo?"

"V kakšno? To še vprašate? Kaj me čaka drugega kakor vislice!"

"Hahaha!" se je zakrohotal Kugelstein, ki je imel vidno veliko zabavo s prestrašenim Zofronom.

"Mislim sem, da si večji junak!"

Zofrona je vjelo to smešenje.

"Čemu ste me zapeljali v to sodrgo?"

"Sodrgo? Zofron, pomisli kaj govoriš?"

"Prisilili ste me v to društvo. Jaz izstopim. Tu imate..." in vrgel je znak, ki ga je dobil pri sprejetju pod noge Kugelsteinu.

Kugelstein je ravno to hotel, da bi imel priliko še bolj nastrašiti ubogo svojo žrtev in jo narediti v abogljivega "psička."

"Zofron, takoj poberi! tu, ga vidiš?" in pokazal mu je samokres. "Sedaj ne moreš več nazaj. Med dvema samokresima si, med mojim in vladnim. Samo gani se, samo besedico črhni in glej ta le bode govoril in ti zaprl grlo za vedno. Ako izdaš in te ta-le ne zadene, zadela te bode vrv vladnih vislic."

"Prisilili ste me k seji! Jaz nisem hotel!"

"Hahaha! Ali misliš, da ne znamo dobiti priče, ki bodo povedale, da si ti že sam bil proti svetemu carju in proti oblasti? Zofrone, deset prič dobim sedajle, ki bodo prisegle, da si ti delal proti vladi."

"Lagale bodo! Jaz nisem nikdar..."

"Zofron, če si ali nisi. Ko se gre za tvoje in moje življenje je tvoje meni nič in bom vse storil, da si za ceno tvojega rešim svoje. Razumeš..."

Tema se je naredila pred očmi Zofronu. Spoznal je, v kako past je zašel.

"Na, pij, pa z nami bodi. Nič hudega ne bode, če se boš znal obnašati. Zato pij in ubogaj me in sreča te čaka."

Slovanska lahkomisljenost in omahljiva narava, ali bolje "žeja" je Zofrona zmagala in — Zofron je vzel

in pil.

"Tako je prav!" pohvalil ga je Kugelstein. "kaj bi bil tak strahopetec. Pij in dobre volje bodi. Drugo pa Kugelsteinu prepusti, pa bode dobro za te."

In Zofron je pil. Ker mu je bil eden premalo, "vodka" je bila pa izvrstna in žeja velika spil je še drugega. Pri drugem je pa že korajžo dobil in postal — navdušen in možat.

"Ej ta stepena in sužnosti navedena slovanska duša! Če ni "vodke," pa ni nič z njo," si je mislil Kugelstein in vtil še drugo in še tretjo merico.

In Zofron je šel pijan domov, kakor po navadi, kjer ga je čakala prestrašena žena, lačna in strgana.

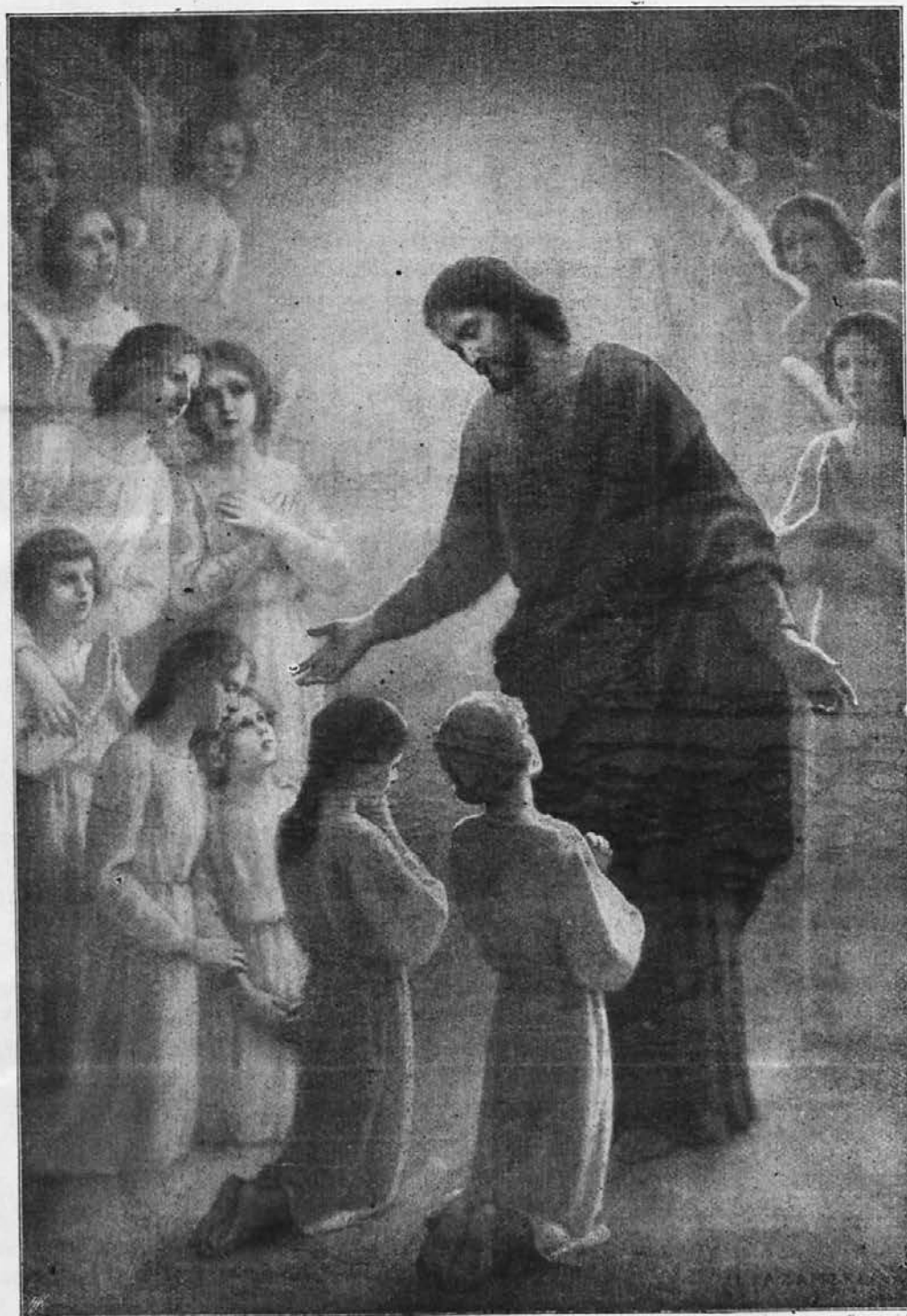
"Že zopet pijan!" je vskliknila, ko je prilomastil v hišo! "Nesrečni žid," in zakrila je svoj obraz in milo zajokala. Da bi se pa ognila prepiru se je umaknila v stransko sobo, da bi je pijan mož ne videl. Bilo je že pozno v noči in vsi otroci so že spali.

Zofron jo je sicer klical in preklinjal, ker je ni bilo. Toda pijača ga je zmagala, da je kmalu zaspal.

Tam v stranski sobi so pa kapale iz oči nesrečne žene debele solze in močile tla. Klečala je in molila k sveti Bogorodnici za pomoč. "O Bog! O Marija ti mi pomagaj. Edina rešitev je še tvoja pomoč!" tako je molila.

O, reva, ko bi bila še le vedela vse, kje je njen nesrečni mož danes bil, v kako družbo je zašel, kako grenko bi bilo šele jokala.

Da, solze so kapale iz nesrečnih oči in klicale prekletstvo na nesrečnega zapeljivca — žida. Kugelstein se sicer ni zmenil za vse to. Vesel je bil današnjega dne. Načrte je že imel, kako bode s pomočjo Zofronovo izpeljal svojo organizacijo tudi v Krasnaje in osnoval postojanko rusko-nemško-židovske tajne zveze za uničenje — slovanstva in krščanstva. Da, ni se zmenil za solze žene Zofronove, dasi je vedel zanje. Toda Bog v nebesih je pa to videl. In s tem, da žil Kugelstein ni veroval vanj, ni veroval v neskončno pra-

PUSTITE MALE K MENI!

VEČNA LUČ.

Rev. J. Plaznik.

vičnost Njegovo, seveda s tem tega Boga še ni odpravil. Ostal je in gledal je na te solze, ki so se kot kri pravičnega Abelna vzdigovale proti Njemu in klicale maščevanje na njih povzročitelja.

Kugelstein le veselil se! Toda — Bog je pravičen!

In, še nekdo oni večir v Krasnaja ni veliko spal — sveštenik Epifanij. Ravno isti dan je med dnemom šel mimo Kugelsteinove prodajalne, ko je šel obiskat nekega bolnika. Čul je krik pijancev iz prodajalne. Ni mogel drugače, kakor da je vstopil in pogledal, kdo je, ki sredi belega dneva, delavnika, more posedati pijan pri pijači.

Solze so za zalile, ko je zagledal tam sedem svojih župljanov. Še pred nedavnim časom dobrih svojih župljanov — sedaj pijancev. Za trenotek so se pijani mužiki prestrašili in utihnili. Posvaril jih je in odšel. Toda trgovski pomočnik Kugelsteinov tudi žid, jih je znal kmalu potolažiti, da so ostali in nadalje pili.

"Tako ne sme dalje," je rekel Epifanij. "Nekaj moram ukreniti! Toda kaj? In zvečer ni mogel zatisniti oči. Molil je in prosil Boga pomoči za svoj nesrečni narod.

Tudi iz župnišča se je isto noč dvigala proti nebu vroča molitev — za narod!

In naj Bog tako molitev presliši?

Da, v svoji neskončni pravičnosti čaka, ker je pravičen do krivičnika enako kakor do preganjanega! Obeh je oče! Oba ljubi! Za oba je umrl! Obema hoče biti do skrajnosti dober! Če preganjanega boli — vsaj ima zanj stokratno plačilo. Če preganjanec ne spozna milosti — saj ima stokratno kaznen. Toda obeh je Oče. Do obeh je neskončno pravičen in neskončno usmiljen.

Solze in vzdih nedolžnih so pa kakor žrjavica za krivičnika.

Kugelstein, ni veroval na vse to. Je pa to, morda spremenilo tega dobrega in pravičnega Boga?

(Dalje prihodnjič.)

Bilo je pred več leti.

Solnce je že pripekalo na malo mesto na severu, kjer žive večinoma le rudokopi. Celo mesto lastuje večja družba, katera ima tovarne večinoma po državah Illinois in Indiana. Na severu pri rudokopih pa imajo svojega tajnika.

Tajnik in njegova žena sta bila ravno pri zajutreku, ko vstopi uradnik iz njegove pisarne ter naznani, da knjigovodja ni prišel, ker je bolan.

"Bolan, seveda," je mrmral tajnik. "Ima že zopet težko glavo, ker ga ni bilo celo noč doma."

"Celo noč bi bil ležal na zemlji," je pripovedoval uradnik, "če bi mu ne bil jaz pomagal na noge in ga spravil v hišo. Preveč se je trudil včeraj v gozdu. Na srečo sem se zgodaj zbudil danes zjutraj, ob štiri, ko je hotel priti v hišo kar se mu pa ni posrečilo. Pobral sem ga in nesel v posteljo, danes ni zanič. Nikar se preveč ne brigajte za njegga."

"Je že prav Peter; nikomur nič ne pravi o tem." Na to se je tajnik obrnil k svoji ženi je rekel: "Resna stvar je to. Če ga vun brenem, bo zgubljen za zmiraj; to je tako njegova zadnja poskušnja. Če stvar kar pustim, bom imel jaz sitnosti, ker bodo knjiške v neredu. Kaj naj storim sedaj, ko imam kroničen glavobol. Ko bi bila vsaj Francka pri meni, ki zna tako dobro računati, takoj bi spodil tega človeka." Stari mož je vzdihnil.

Njegova žena ga je sočutno pogledala in rekla: "Da, draga Francka, ljubljeni otrok, kako vse drugače bi bilo, če bi bila še pri nas! Večkrat se vprašam: Ali je bilo potrebno? O, ko bi bila ostala doma! Vedno in povsod jo pogrešamo."

"Kakor vidim, se tebi ravno tako godi, kakor meni," je pripomnil mož. "Čudno, da si ji še dajala pogum, naj gre v samostan in mi še svetovala, naj jo pustim. Ali si še

zadovoljna sedaj, ko je daleč proč in med tujimi ljudmi?"

"O, Martin," je zajokala žena, "nikoli nisem mislila, da mi bo tako hudo po njej. V kuhinji, v sobi, v vrtu, zgodaj zjutraj in pozno zvečer gledam, kje je moja mala Francika. Vedno bolj jo pogrešam. Ali je mogoče, da je že skoro eno leto, kar je odšla."

Mož se je žalostno sklonil. "Da, da, hiša se mi zdi tako prazna; tako tiho je vse, odkar je otrok odšel." Veliko se je zahtevalo od nas; preveč!

"Veliko res, a ne preveč, Martin. Bog nikoli več ne zahteva, kakor more kdo dati. Saj si sam rekel:

"Bog hoče deklet in ne moremo mu je odreči!" Lahko bi jo bil nama vzel popolnoma.

"Kakor onih pet, ki počivajo tam na pokopališču. Če bi nama bil vsaj enega pustil! Tako pa sama živiva v tej veliki hiši. Kar ne morem več pogledati glasovirja, kjer je tolikokrat sedela, igrala in pela. Tudi v uradu se mi zdi, da bo vstopila in rekla, kakor navadno: "Ali lahko nekoliko pomagam?" zdi se mi, da sem se postaral za trideset let, odkar je odšla."

"Martin, nikar si preveč k srcu ne ženi, ti bo še težje. Tvoja kava bo že mrzla. Pričakujem pisma od Francke vsaki čas. Iz pisma boš videl, kako vesela je, kako se ji dopade njen poklic; potem ti bo lažje pri srcu in delal boš z večjem veseljem."

"Samo, da je zadovoljna. Dekle je vsaj na varnem in preskrbljena za dušo in telo do konca življenja. Če bi se bila pa omožila, bi bila niti dva zopet sama. Da bi bil le zdrav in mogel delati, kakor nekoč?"

"Martin, tvoje bolečine bodo zginitle sčasoma; preveč si delal."

"Imaš prav; poleg tega se pa lahko znebim svojih težav."

"Če ne moreš pomagati, boš moral odpustiti knjigovodjo. Finančne

zadeve morajo imeti v rokah treznih ljudi."

"Ne mislim na knjigovodjo, ampak na sebe."

"Na sebe? kaj misliš, Martin? Menda vendar ne misliš —"

"Le nikar se ne boj izgovoriti. Že dalj časa sem mislil, da bi pustil službo. Seveda bi bilo težko iti iz te lepe, velike hiše, tega vrta . . . Štirinintrideset let sva živela tukaj. Tu semkaj sem te pripeljal kot nevesto; tukaj so bili rojeni najini otroci, tukaj so umrli; vsaka soba v hiši je polna spominov; moja želja je bila, da živiva v tej hiši, dokler naju vun ne ponesejo. Težko bi se bilo preseeliti."

"Martin, zakaj gledaš tako črno v prihodnost. Do sedaj si bil trden mož, ki je nosil glavo pokonci in kljuboval vsem težavam, kakor pravi kristjan. Dal si Bogu najboljšo in najdražje, kar imava, najino Franciko. Verjemi mi, da Bog ne bo pustil tega nepovrnjenega. Zaupati smeva, da naju ne bo Bog zapustil in da ti bo vrnil zdravje. Ali misliš, da molitev najinega otroka nič ne velja pri Bogu."

V tem trenutku je prišel pismonoša z dvema pismi.

"Od Francke," je vzkliknila žena, odprla pismo in je izročila možu.

Tajnik je prišel brati. Na obrazu se mu je videlo, da je vznemirjen.

"Kaj piše?" je vprašala žena.

"Ali se ji je kaj pripetilo?"

"Le potrpi nekoliko, da še drugo pismo preberem!"

"Nekaj izrednega mora biti v pismu, ker drugo pismo prihaja tudi iz samostana." Hitro je odprla drugo pismo. Mož ga je hitro prebral. Dejal je pisma na mizo, kamor je položil tudi roko in rekel nemirno: "Elizabeta, Bog nama pošilja Franco nazaj!"

"Kaj praviš? Kaj to pomeni?"

Mož ni odgovoril. Glava mu je zlezla na mizo in jok je prav iz srca. Posledica je bila, da je izginičila njegova otožnost.

Žena je začudeno gledala moža. "Kaj vse to pomeni?" Ko se je mož nekoliko pomiril, ga je prišla za ro-

ko. "Martin, v imenu božjem te prosim, povej mi, kaj se je zgodilo. Ali je nesreča? Zakaj si se jokal?"

"Elizabeta, Bog nama bo vrnil Franco, zato sem se jokal; je že na potu in bo prišla še danes. Nisem se mogel premagati. Srce mi je skoro počilo veselja. Moj otrok, moja Francka, bo zopet doma, zopet sem zdrav in vesel."

Žena mu je zašepetala v odgovor: "Martin, sedaj vidim, koliko te je stalo, da si jo pustil. Strašno si moral trpeti. Nikoli nisem tega vedela. Povej mi, zakaj se pa vrača tako nepričakovano? Zakaj pa nam vrača samostan najinega pobožnega otroka kot nesposobnega za samostan? Ali ni Francka imela od svoje mladosti sem veselje za samostan?"

Mož je zopet prijel pismo in odgovoril: "Krivda ni Franckina in ne samostana; Bog hoče tako."

Bral je prednično pismo, kjer je pisano, da je Francka prerahlega zdravja, da bi prenašala težave vsakdanjega reda in stroge discipline; na njihovo veliko žalost ji ne smejo pustiti, da bi napravila obljubo. Prednica pravi, da se je kmalu prepričala, da ima Francka pravi poklic. Pravila nimajo ničesar zoper njo. Njena nedolžnost, njeno veselo razpoloženje, njena odkritosrčnost, ubogljivost, njena navdušenost in gorečnost je bila zgled celemu samostanu. Nune so bile vesele, da so jo imele pri sebi — toda Bog je hotel drugače. Kmalu se je pokazalo, da je delo od ranega jutra do poznega večera prehudo za njo.

Na vso moč si je prizadevala, da bi zvesto opravljala svoje dolžnosti. Vsekakor je prednica kmalu spreviedela, kakor je tudi dekle sama čez čas priznala, da ne more opravljati svojih dolžnosti. Le, ker je prosila, so jo še toliko časa imeli v samostanu. Vse sestre so molile, da bi ji Bog dal zdravje, pa vse zaštonj. Ker so se bali, da se nalezne kake neozdravljive bolezni, so sklenili, naj gre domov.

Bilo je zelo hudo za dekleta, da je morala zapustiti samostan, kjer je vžila toliko veselja, toda z božjo

milostjo se je podvrgla slednjemu povelju in ubogala. Prednica je prosila, naj ne bodo stariši preveč razočarani, da bo že Bog skrbel za njo, in da se je bodo sestre spominjale v molitvi.

S solznimi očmi je mati poslušala. Obrnila se je k možu, rekoč: "Martin, kaj praviš k temu."

"Najrajše bi zaklical: Hvala Bogu! Francka prihaja domov. Starišem ne bo več dolg čas. Bog je slišal najine vzdih in se ozrl na najino žalostno stanje. Zadovoljen je bil z najino dobro voljo; zato ga bova vedno hvalila."

"Kedaj pa jo naj pričakujeva? Še danes?"

"Tu je pismo; beri je sama."

Kmalu so se čuli koraki zunaj in domači pes je veselo zalajal.

"Je že tu," je klicala mati in hitela k vratom. Predno jih je odprla je deklica že vstopila, visoka in črno oblečena. Mati jo je sprejela z razprostrtima rokama; kmalu je Francka klečala pred svojim očetom. "Ljubi Zveličar me ni mogel rabiti, dragi oče in dobra mati." Solze so ji lile iz njenih rjavih, smehljajočih oči. Vzeli me boste nazaj, ni res? Oče, ali vam bom smela pomagati, kakor nekdo? . . .

"Da, dragi otrok. Naj bo blagoslovljen dan, ko si se vrnila. Vse je prav; Bog nas ni pozabil. Nič boljšega nama ni mogel poslati, kakor tebe."

"Naj te ogledam," pristavi mati. Njen obraz je bil tanjši in bledejši, kakor pred letom dni. Na licu se ji je pokazala mala rudečica, ko je pravila, da ji je zdravnik rekel, da je zdrava, samo močna ni dovolj za redovno življenje.

Britko je jokala. Oče ji je položil roko na glavo, rekoč: "Otrok, naj te to nikar ne žalosti. Božja volja je tako. Bog te bo tolažil. Tudi med svetom lahko tiho in pobožno živiš. Zavoljo mene si lahko napraviš pravila in tukaj živiš kot nuna. Glavno je, da si pri nama. Ko boš natančneje spoznala moj položaj, boš videla, kako dober je Bog."

(Dalje prihodnjič.)

'ČEŠČENO BODI TVOJE IME.'

Glasilo društev Najsv. Imena

urejuje

Rev. J. J. Oman

3547 E. 80th Street

Cleveland, O.

Ta mesce bodo imela zopet vsa društva Najsv. Imena svoja skupna mesečna, ali vsaj četrtletna sveta obhajila. Mesec junij pač tako rad privabi k mizi Gospodovi vsakega, ki ima še nekoliko žive vere v presv. Zakrament.

Da, možje in fantje, zopet se boste zbirali okrog mize Gospodove pri Angeljski večerji in zopet se boste zbirali pri društvenih sejah, da se pogovorite o najvažnejših potrebah in dolžnostih katere prinaša današnji čas.

Možje in fantje, na dvoje naj vas opozori vaše glasilo.

1. na potrebo, da se vsi katoliški fantje in možje organizirajo v močno društvo v obrambo in pospeševanje sv. katoliške cerkve.

V srednjem veku, ko so divji Turki zasedali sv. zemljo, Jeruzalem in druge sv. kraje, polastila se je cele Evrope nevolja radi tega in vsa Evropa se je zbrala in nastale so tako zvane križarske vojske. "Bog boče," so klicali možje vseh dežel, "da gremo in osvobodimo te svete kraje paganske gnjusobe." In na tisoče so jih je dvignilo si pripelo na prsa rdeč križ, vzelo orožje in odšlo proti senci zemlji.

Danes nam divji Turek ni zasedel sv. zemlje v Palestini, ne. Danes nam rdeče-srajčni boljševik in brezverec zaseda naše cerkve, naše šole, naše katoliške organizacije, da, naše katoliške družine in naša katoliška srca!

Zato je danes čas nas lajnikov, da se zavemo vsi kot en mož resnobe časa, nevarnosti, ki preti naši sv. veri med nami in se tudi mi dvignemo kot moderni križarji, si pri-

pneemo na prsa znamenje Gospoda Jezusa in gremo v boj, gremo na delo za rešitev naše sv. cerkve.

Med nami, ameriškimi Slovenci, so razmere še bolj žalostne, kakor med drugimi narodi. Naši sovražniki so si pridobili pomočnikov in zavaznikov celo v svetišču Gospodovem samem, tudi v katol. organizacijah, tudi med katoliškimi možmi. Janičarstvo bujno cvete. "Jaz sem veren!" Jaz sem za vero," si bijejo ti janičarji na svoja prsa. Toda, pogledajte njih delovanje! Pogledajte, kako se družijo s sovražniki križa, kako hite razdirati, kar so drugi s težkimi trudi dosegli, kako hite uničevati vpliv braniteljev naših najdražjih svetinj.

Da, možje, velika potreba organizacije je, da se zjedini vsi, ki imamo še pri srcu blagor sv. vere, katerim je križ še znamenje zveličarja, da se navdušimo in se zavemo o pravem času nevarnosti, ki nam preti.

Bratje, delajmo za razširjenje društev Najsv. Imena!

V vsako naselbino podružnico Najsv. Imena!

Vsi katoliški možje in fantje v društvo Najsv. Imena.

To mora biti geslo vseh društev, ki obstoje, to mora biti geslo vseh članov tega društva.

2. Drugo pa je potreba pomagati katoliškim našim rojakom v Jugoslaviji. Težek boj se bide tudi tam. Razdiralne moči hite organizirati se, da bodo podrle vse bete cerkvice po slovenskih gričih, pometale vse križe iz šol iz hiš, iz src!

Zato če imamo le malo ljubezni in le malo navdušenja za svojo sv. cer-

kev in za svojo domovino, možje, pomagajmo.

Vzlasti vam toplo priporočamo slovenske Orle. To so naši junaki, to so naši moderni križarji, ki so si deli križ na svoje prsi češ: "Bog hoče!" "Bog nas kliče," da rešimo križ in oltarje.

Zato apeliramo z vso odločnostjo na vse podružnice, da bi vsaka storila vsaj nekaj, žrtvovala vsaj malo svoto na mesec v ta namen.

Dajmo vsaj po 5c. na mesec v ta namen, za eno leto! Kolika podpora bode to za dom.

Zato, možje in fantje, zavedimo se o pravem času!

"Bog hoče", da gremo v boj za svojo vero in domovino.

Dajmo, člani Najsv. Imena lep zgled drugim.

ORLOVSKI SKLAD.

5. izkaz.

Rev. John Blažič, Leckron, Pa. za Šmihel, Novo mesto	\$15.00
Mr. John Verbišcar, Chicago	5.00
Neimenovan, Cannosburg, Pa.	3.00
Frances Gregorič	1.00
Ivan Biščan	2.00
Društvo Sv. Jožefa K. S. K. J. Ely, Minn.	5.00
Andrej Tomec, Johnstown, Pa.	1.50
Jožef Kraner, Chicago, Ill.	1.00
Mary Hoge, Bridgeport, O.	1.00

Skupaj \$43.50

ORLOVSKI TABOR.

Glede potovanja v domovino je sedaj zadnji čas, kdor še misli oditi. Kakor že omenjeno, vodil bode

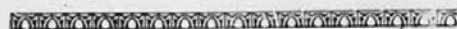
celo stvar Mr. Anton Grdina iz Clevelanda, podpredsednik Zveze K. S. ki odide v kratkem

V Ljubljani bode oznanil Mr. Grdina po slovenskih listih vsopred celega skupnega nastopa, da se bodo v Ljubljani sešli vsi Amerikanci, ki bodo do tedaj doma. Novodolnim Amerikancem se bodo slobodno pridružili tudi vsi Amerikanci, ki so se že preje vrnili, tako da bodo skupno nastopili pri slavnosti.

Kdor še želi kaj dati za Orle, naj pošlje nemudoma svoj prispevek.

Slovensko pevsko društvo "Lira" v Clevelandu je na zadnji svoji seji sklenilo, da daruje za Orlovsko Zvezico \$100.00 (sto dolarjev). Nadalje je sklenilo dati zdatno pomoč svojemu pevovodju Mr. Matej Holmerju, ako se odloči iti na pot, da bode zastopal društvo v Mariboru.

Živel Cleveland! Saj smo vedeli, da bode Cleveland prvi! "Lira" oskrbuje cerkveno petje pri sv. Vidu. Živelo tako navdušeno in zavedno katoliško društvo. Katoliško ime nositi, pa nič zato katoliško misel storiti pač ni častno!

Škofja Loka, Kranjsko: Že par mesecev dobivam prelepi list "Ave Maria". Ko bi bilo č. uredništvu ustreženo, bi rada o priliki pisala kak članek, če bi v novem svetu radi kaj čuli o nas v zatirani domovini, kjer nas še vedno pritiskata Lah in Nemec. Lah na meji, Nemec v sredi med nami — prikrito. Molite za nas tudi Vi, ameriški Slovenci, osobito za voditelje naše ljube Jugoslavije. Sedaj imamo v Sloveniji dobro vladno, katero Bog ohrani. Kaj čuda, da je ljudstvo veliko bolj zadovoljno.

Vaš list naše redovnice silno rade berejo. Vse vprek prosijo zanj. Vse ga hočejo brati, posebno one, ki imajo sorodnike v Ameriki. Vse bodo pisale svojim sorodnikom v Ameriki in jih prosile, da naj ga jim naroče. Morda bi Vam bil prav kak dopis od tu ali kaj drugega. Za prvič bi napisala o veliki radosti Slovencev o prejemu krasnih in koristnih darov.

Moje učence so naredile nalogo o tem.
M. Mihaela Žnitek, uršulinka.

KRASNA MISEL!

Canonsburg, Pa.

Gospod urednik: — Ko prebiram poročila iz stare domovine in preiščujem, kaj se godi sedaj tam doma, si mislim, da bi mi ameriški Slovenci mogli nekoliko pomagati doma rojakom urediti njih zamotane razmere. In ko pri tem čitam lepe in podučljive članke Vaših listov, prišla mi je misel, kaj ko bi skušali razširiti doma po domovini ta dva lista, da bi rojaki videli, kaj mi mislimo in kako naj si uredijo svojo novo domovino. Prišla sem do te le misli:

Mi ameriški Slovenci bi skrbeli, da bi šlo vsake številke obeh teh dveh listov "Ave Maria" in "Edinosti" vsaj po 50 iztisov v vsako župnijo cele Slovenije. G. župniki doma bi jih sprejemali in potem vsakikrat v cerkvi oznanili, kedaj listi pridejo in posamezne vasi bi dobile po nekaj iztisov, morda vsaj po 4, ki bi šle potem od hiše do hiše. Tako bi vsi Slovenci čitali tudi te naše liste. Vsi vemo, da ima doma veliko veljavo vse, kar pride iz Amerike. Tako bi se ljudje navzeli našega ameriškega duha in bi potem skušali tudi doma temu slediti. Ljudstvo bi dobilo širše obzorje. Mi, ameriški Slovenci, bi pa pridno dopisovali v ta dva lista in podajali nasvete in misli.

To bi bilo pa zvezano seveda z velikimi stroški za Vas. Kako te stroške pokriti? Jaz mislim tako-le: Gotovo bi se dobilo iz vsake vasi vsaj 8 rojakov, ki bi plačali vsak po en iztis za celo leto za svojo vas. Da bi doma vedeli, kdo te liste plača, bi Vi to v listu samem sproti poročali, katere vasi jih že imajo in koliko iztisov. Uredništvo bi pa moralo tudi nekoliko žrtvovati in dati liste po najnižji ceni, ko je mogoče. Morda bi tudi posamezna društva hotela nekoliko storiti za to plemenito misel. Jaz mislim, da je že res čas, da bi naša katoliška društva kaj storila za svojo katoliško vero, da ne bi samo ime nosila. Koliko store drugi narodi. Mi pa kar mirno gledamo kaj se godi, zmajujemo z glavami in tožimo. Gospod urednik, ali ste že kdaj slišali, da bi komu dom propadel, ko je podpiral dobro katoliško stvar? Da je pa marsikdo že prišel na beraško palico, ker je podpiral slabo, pa vidimo zglede vsak dan.

Da pa ne bodo same besede, takoj s tem naročam 50 iztisov "Edinosti," in 50 iztisov "Ave Maria," katere blagovolite poslati na župni urad št. Peter pri Novem mestu. Dolenjsko.

Mary Bevec.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIS.

Piše Rcv. J. C. Smoley.

ČETRТА НЕДЕЛЈА ПО BINKOŠTIH.

Vjeli so veliko množico rib.
Luk. 5. 6.

Peter se je trudil celo noč s svojimi tovariši, ribiči, pa ni ničesar vjel. Ko je po na Gospodovo besedo razprostrl mreže, zajeli so jih toliko, da so se mreže trgale, in se čolni skoro potapljali!

Glejte, kaj stori Božji blagoslov!

Tudi mi potrebujemo pri delu Božjega blagoslova. Vsak mora delati, vsak se truditi, kakor mu ukazuje stan: farmar na polji, rokodelci pri svojem delu, drugi se mora truditi zopet z duševnim delom; z delom si služimo kruh, obleko, sploh vse, česar potrebujemo.

Kaj nam toraj storiti, da bo naše delo imelo Božji blagoslov?

1. Hočeš li imeti Božji blagoslov, delaj pridno!

Mnogi delajo in se trudijo, a dobička le ni. Zakaj? Ako kmet ne bo dobro obdelal svojega polja, naj nikar ne pričakuje obilne žetve. Ako delavec ne bo pridnih rok, ne bo mnogo zaslužil. Bog sam je zaukazal pridno delo: "V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh," to je, s pridnim delom si boš služil svoj kruh. Kristus sam je nam dal zgled za to. V puščavi je nasitil s peterimi hlebi enkrat 5000, drugič s sedmerimi 4000 ljudi. Bil je to velik čudež, lahko bi ga bil storil v Nazaretu in tako čudežno ohranjal sv. Družino. Tega ni storil, ampak pustil je, da je sv. Jožef z delom svojih rok služil kruh za sebe in sv. Družino.

2. Samo delo pa ne zadošča; treba prositi Božjega blagoslova.

"Ako Gospod ne zida hiše, zastonj se trudijo, kateri jo zidajo," to je,

ako Bog ne blagoslovi našega dela, bomo zastonj čakali na vspeh. Glejte Petra v današnjem evangeliju; celo noč se je trudil, ves trud njegov pa je bil zastonj; še le ko je Gospod blagoslovil njegov trud, zajel jih je toliko, da so se trgale nreže. Mnogi ljudje se trudijo noč in dan, a vse jim ne pomaga nič. Zakaj? Ker ne prosijo za Božji blagoslov. Zato prosimo pri vsakem delu, da bi je Bog blagoslovil. "Prosite, in bode vam dano," je rekel Gospod. "trkajte, in se vam bo odprlo."

Veliki učenjak, sv. Akvin, je pokleknil vedno pred podobo Jezusa in prosil blagoslova, predno je pričel pisati knjige. Tako vidimo to pri apostoli; ko so pričakovali sv. Duha, so se pripravljali z molitvijo na njegov prihod. Ko so povzdignili Pavla in Barnabo k časti apostolski pripravljali so se na to "z molitvijo in postom". Žalibog dandanes se ljudje za molitev ne zmenijo: delavec gre k delu, farmer na polje, obrtnik k svoji obrti, a na Boga, Gospoda nebes in zemlje ne misli! Je li čudno, ako potem ni Božjega blagoslova?

3. Treba delati v stanu milosti božje.

Kaj se pravi to? To pomeni: Imeti čisto vest, biti dober otrok nebeškega Očeta. Dobrim otrokom On ne bo odrekel svojega blagoslova; vsaj je rekel Kristus sam: "Kdo izmed vas bo Očeta prosil kruha: mu bo li dal kamen? Ali za ribo: Mu bo dal mesto ribe kačo? Ali za zajce: Mu bo li dal škorpijona? Ako že vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom, koliko bolj bo dal vaš nebeški Oče dočrega Duha tem, ki ga prosijo?"

Kdor pa ima srce polno grehov, kdor dan za dnevom težko greši,

kako naj tak pričakuje Božjega blagoslova? Roti se, preklinja Boga, in Bog naj mu blagoslovlja? "Hinnavci," kliče takim ljudem Kristus, "opustili ste usmiljenje in vero. Te reči ste morali delati."

Zato skrbite vedno za čisto vest, da boste v milosti Božji.

Slaven zdravnik je šel pred vsako težko operacijo k spovedi in sv. obhajilu, da bi si sprosil Božjega blagoslova za svojo operacijo. Tako jih dela mnogo pred kakim važnim podjetjem. Tako delajte tudi vi: pogosto pristopajte k mizi Gospodovi, da boste čisti in vredno Božjega blagoslova.

Vidite, to so tri glavni pogoji Božjega blagoslova; pridno delo, molitev in čista vest. Če bomo spolnjevali te pogoje, ne bo se nam bati za bodočnost; veljale bodo nam Gospodove besede: "Ne skrbite toraj, kaj bomo jedli, in kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili? Za vse to skrbite pogani. Vsaj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujemo."

Nebeški Oče ve, kaj potrebujemo. Gospod nebeški, ki je nasitil 5000 ljudi s sedmero hlebi, blagoslovil bo tudi naš trud; Bog nebeški, na čiger besedo je Peter zajel ogromno množico rib, blagoslovil bo tudi naše delo. Amen.

PETA NEDELЈА ПО BINKOŠTIH.

Kdor se jezi na svojega brata, bo kriv sodbe.
Mat. V. 22.

"Povem vam, da bo vsak, ki se jezi nad svojim bratom, kriv sodbe."

Jeza toraj nikakor ni nekaj malenkostnega, kakor vidimo iz Kristusovih besed. Evangelij seveda govori li o grešni jezi; je tudi pravična

jeza; tako jezo je imel Božji Odrešenik, ko je izgnal prodajalce iz templja: “Moj dom je dom molitve, vi ste jo pa napravili razbojniško jamo.”

Jeza pa, pri kateri zgubimo ljubezen do bližnjega, da o njem slabo mislimo, slabo o njem govorimo, mu morda celo škodujemo, taka jeza je grešna; in o taki jezi je rekel Gospod: “Kdor se jezi na svojega brata, bo kriv sodbe.”

Pokazati vam hočem, kako velik greh je jeza, in sicer:

1. velik sam po sebi;
2. velik v svojih posledicah.

1. Jeza je velik greh sam po sebi. Zakaj zruši v nas obraz Božji, podoba Božjo. Vsak človek je vstvarjen po Božji podobi in je to prednost, ki je nima nobena druga stvar na svetu. In veste, v čem ta podoba obstoji? Da je naša duša neumrjoča, sveta, dobra; tako je ustvaril Bog našo dušo. Jeza to podobo zrušuje; Bog je ljubezen; kdor pa se jezi na svojega bližnjega, ta ni podoben Bogu, on ne spolnuje Božje zapovedi: “Bodite popolni, kakor je vaš Oče v nebesih popoln.” In koliko je ljudi, ki jih razjezi najmanjša besedica, vzbuja v njih srcih sovraštvo in želje po maščevanju. Kako vse drugače ravna Bog z nami! Tlikokrat smo ga razžalili, toda on je potrpežljiv, znova nam odpušča. Ko bi Bog tako ravnal z nami, kakor ravnamo mi s svojimi bližnjimi, koliko nas bi pa ostalo? Ne zaslužimo li i mi očitania: “Ničvredni hlapec, ves dolg sem ti odpustil; ali se nisi mogel i ti usmiliti nad svojim tovarišem, kakor sem se jaz usmilil nad teboj?”

Morda pa kedo poreče: Krivica je prevelika, katero mi je moj sosed storil; človek je preveč k jezi nagnjen, da bi se mogel premagati.

Ne bom tajil, da je včasih krivica velika, da se nam zdi skoro nemogoče odpustiti. Toda nam ni dal Izveličar najlepšega zgleda, kako jezo premagati? Poglejmo, kako se je on obnašal proti svojim sovražnikom. Ni bilo sramote, da bi je ne bil skusil. Imenovali so ga slepar-

ja, goljufa, lažnika, hujskača, človeka, ki s hudičevno pomočjo dela čudeže — se je li Gospod radi tega razjezil? Vrgli so ga z mesta, lučali kamenje za njim — ali se je morda On iz maščevanja sklonil po kamen? Ko je visel na križu, ko so se mu vsi posmehovali in se bogokletno iz njega norčevali, je li On klical po maščevanju na nje iz nebes? Ne, njegove besede so bile: “Oče, odpusti jim, vsaj ne vedo, kaj delajo.”

Vidite, tako je ravnal Kristus! Tudi vi tako ravnajte, ker on nam kliče: “Zgled sem vam dal, da i vi tako storite, kakor sem storil jaz.”

2. Jeza je velik greh v svojih posledicah.

V jezi napravi človek še mnogo drugih grehov, s katerimi obtežuje svojo vest. Koliko preprirov, koliko kletev, koliko pobojev in umorov je prišlo iz jeze! Iz česa je nastal prvi umor — bratomor — na svetu? Iz jeze. Razjezil se je Kajna na brata Abeljuna. — Kralj Herod se je “grozno razjezil,” pravi evangelij, ko se modri iz Jutrove dežele niso vrnili k njemu, in v jezi je ukazal pomoriti vse betlehemske otročiče. In koliko sličnih zgledov bi lahko našli iz svetovne zgodovine!

Glejte, kake posledice ima jeza! Zato ne moli cerkev zastoj v litanijah: “Jeze, sovraštva in hude volje, reši nas, o Gospodo!” Zato se varujmo jeze! Spominjajmo se vedno, kadarkoli nas hoče zgrabiti jeza, besed Kristusovih: “Učite se od mene, ker jaz sem krotak in ponižnega srca: in našli boste mir vašim dušam.” Amen.

ŠESTA NEDELJA PO BINKO-

ŠTIH.

“In so jedli in se nasitili in nabrali od koscev, ki so ostali, sedem košev.” — Mat. 8. 8.

Velika množica je bila zbrana okoli Gospoda v puščavi. Tri dni so bili že pri njem in niso imeli ničesar, da bi jedli. Kristus je za nje poskrbel, predno jih je pustil domov, da bi ne omagali na poti: ime-

li so sedem kruhov in nekaj ribic. Te je blagoslovil, in jih razdelil med množico. Jedli so in bili nasičeni vsi — bilo jih je štiri-tisoč. Bil je to velik čudež; tu je pokazal Gospod, da je v resnici Sin Božji, kateremu je vse mogoče. In ko so bili nasičeni, je ukazal pobrati kosce, in bilo jih je sedem košev.

Dragi moji, sv. evangelij je tudi kruh. Kristus sam je rekel: “Ne samo od kruha živi človek, ampak od vsake besede, ki pride iz ust Božjih.” Sv. evangelij, beseda Božja, je kruh za dušo. Naberimo si tudi mi danes iz evangelija nauke, katerih nikar ne pozabimo skozi celo življenje.

1. “Smili se mi množica,” je rekel Gospod, “kajti tri dni so že pri meni, pa nimajo kaj jesti.”

Kaka gorečnost pri poslušanju Božje besede! Ljudje so bili lačni, mučil jih je glad, mučila jih skrb; kje vzeti živeža, a kljub temu so ostali pri Gospodu! Vedeli so, koga poslušajo, da je to Sin Božji, in da nimajo vedno in povsod priložnosti, poslušati njegove nauke.

Dragi moji, učimo se od množice, ceniti vrednost Božje besede. Ona je kruh, ki nasiča našo dušo, je zdravilo, ki zdravi našo dušo, je ogenj, ki ogreva našo dušo. Srečen je oni, kdor ima priložnosti slišati besedo Božjo!

Dandanes je gorečnost v poslušanju Božje besede jako padla. Koliko jih je, ki besede Božje nikoli ne slišijo in se ji odtegujejo. Njihova duša je lačna in oslabeva; njihova duša je bolna, pa nima zdravila in umira. Njihova duša potrebuje navdušenja, a ogenj Božje besede je ne ogreva.

Sv. Pavel pravi: “Pride čas, ko ne bodo ljudje prenašali zdravega nauka in si po svojih strasteh izbirali učitelje; obračali se bodo od resnice k pravljicam.” Tak čas je dandanes; Božje besede nočejo slišati, verujejo pa “govoricam, ki ugajajo njihovi prevzetnosti in nahu.”

2. “Tri dni so že pri meni in ni-

majo kaj jesti." — Ti ljudje so zaupali v Gospoda, da jih ne bo opustil. Poznali so njegovo usmiljenost in vsegamogočnost. Čakali so jeden dan, čakali drugi dan, in čakali tretji dan! Kako krasno zaupanje v Gospoda!

Žalibog takega zaupanja dandanes ljudje nimajo. Marsikateri moli in misli, da ga mora Bog takoj uslišati. In ako ga ne usliši, se roti in preklinja. Poglejmo na Kristusa! "Oče, ako je mogoče," tako je molil, "naj gre ta kelih od mene." Molil je in šel k apostolom gledat kaj delajo. In zopet se je vrnil in molil znova, ponovil je i v tretje to isto prošnjo. In ti godrnjaš takoj, ako tvoja molitev ni uslišana!

3. Ljudje so čakali tri dni in se niso goljufali v svojem zaupanju. "Smilijo se mi ljudje," je rekel Gospod; ukazal je prinesiti sedmere hlebe in ribice, jih blagoslovil in jih ukazal razdeliti med množico. "In jedli so in bili nasičeni."

Čudna stvar, moji dragi! Ti ljudje, ki so bili zbrani okoli Gospoda, skrbeli so najprej za svojo dušo, kakor bi bili pozabili na svoje telo — in Gospod je poskrbel za oboje. Dandanes skrbe ljudje le za to, kar potrebujejo za telo, za dušo se ne brigajo. Od kod to, kje je vzrok?

Odgovor je lahek: Ni Božjega blagoslova. In zakaj ga ni. Vzrokov je mnogo:

a. Za Božji blagoslov se ljudje sploh ne brigajo. Gredo na delo, a na Boga ne mislijo. Kakor bi bil uspeh odvisen edino le od dela njihovih rok, od zemlje, katero obdelujejo, od stroja, pri katerem delajo. In vendar pravi sv. Pavel: "Ne ta, ki seje, je nekaj, ali ta, ki priliva, Bog je, ki daje rast."

b. Ne skrbe, da bi si Božji blagoslov zaslužili. Ne prosijo za njega. Pri delu ne pomislijo, da je to volja Božja, ampak je smatrajo kot breme. Ne opravljajo dela v milosti Božji.

c. Mnogi zavržejo sami Božji blagoslov. Pri delu se roti in preklinja; in tako delo naj bi mu Bog blagoslovil? Tak naj Božjega blagoslova ne pričakuje.

Skrbite za Božji blagoslov. Kjer je ta, raste iz malega veliko. Sedmero hlebov in nekoliko ribic samo je Gospod blagoslovil, in nasičenih je bilo štiri tisoč. Petru je blagoslovil, ko je lovil ribe, in zajel jih je toliko, da so se mreže trgale. Bog blagoslavlja rad, toda Božjega blagoslova si je treba zaslužiti.

4. Ko so bili nasičeni, ukazal je pobrati košce. Kak nauk imamo iz

tega? Bodimo zadovoljni in varčni!

Bodimo zadovoljni! Ne bodimo nevoščljivi bližnjemu, ako se mu morda bolje godi ko se godi nam! Srečen je človek le, ako je zadovoljen.

Bodimo varčni! Ne zaničujmo nobenih drobtin! Cenimo vsak, še tako mal dar! In ako si zaslužimo k temu še Božji blagoslov, Gospod bo poskrbel za nas, kakor je poskrbel za množice v puščavi. Amen.

AMERIKANSKI EPI- SKOPAT URADNO ZA- STOPAN NA ORLOVSKEM TABORU.

NATIONAL CATHOLIC WEL-
FARE COUNCIL.

Te dni smo sprejeli uradno obvestilo iz Washingtona, da bode Catholic Welfare Council, to je episkopat Združenih držav, uradno zastopnik po posebnem delegatu na orlovskem taboru v Mariboru.

To poročilo nas je navdalo z velikim veseljem in navdušenjem.

S tem je storjen velikanski korak naprej v zgodovini ameriških Slovencev in katoličanov Jugoslavije. Potom te velikanske organizacije bomo ostali ameriški katoliški Slovenci v zvezi s svojimi rojaki doma v obojno korist.

The Information Bureau of Catholic Welfare Council je tudi sprejel vsa poročila o orlovskih prireditvah v svoje roke in bode o njih poročal vsem katoliškim in nekatoškim listom enako bode iz konvencije poročal po brezžičnem brzojavu vse dogodke in jih potem razdelil vsemu ameriškemu časopisju.

Ta poročila bodo gotovo pomagala spodbiti predsodke, katere ima ameriška javnost proti nam Slovanom, da smo sami boljšeвики, da ne poznamo reda in discipline. Naj pokažejo, da to ni res, da znamo tudi kaj sezidati.

Spoštuj žensko --- Spoštuj dekle.

Dr. Josip Srebrnič.

(Ponatis iz "Mladosti".)

Polovica ljudi je ženskega spola. Zato je naravno, da ima vsakdo z osebami drugega spola opraviti, nekateri več, nekateri manj, vendar vsakdo. Občevanje je samoposebi u-mevno, je potrebno, ker je Bog človeka tako ustvaril in ga v življenju tako ohranja, da so vsi ljudje, ne o-ziraje se na starost, stan in tudi spol, drug na drugega navezani. Vsi vidimo, da je tako in da drugače ne more biti.

Vendar je občevanje med ljudmi vezano na gotova pravila in gotove zakone. Sam Bog je postavil temelje takim pravilom in zakonom v svojih znanih desetih zapovedih.

Bog namreč je sama neskončna lepota. Ta njegova lepota se odsvita v vsem stvarstvu. Poglej n. pr. jasno noč ob mlaju na nebo. Koliko svetov se tam gori blesti; kako so si različni med seboj po oddaljenosti od nas in med seboj; kako različni po svoji svetlobi, po svoji velikosti, po svojih sestavih, po svojih potih! Drugače jih vidiš v urah po večerni zarij in drugače v urah pred jutranjo zoro. Čudovit nepojmljiv red vlada med nami. Glej, ta red med zvezdami tvori njih lepoto, ki te zna tako zanimati in objemati, da lahko ure in ure k njej strmiš, a se je ne moreš nagledati. Ona je odsvit božje lepote. Tak odsvit svoje lepote hoče Bog tudi drugod, tudi v razmerju, ki vlada med ljudmi. Toda ljudje, kakor so, bi sami od sebe skoroda nikdar ne mogli spoznati, kaj jim treba delati, da bi zavladal tisti red med njimi, ki bi bil odsvit lepote božje. Zato jim je Bog sam prispel na pomoč, ko jim je na gori Sinaj razodel ta red v svojih zapovedih in ga je Kristus tako pri-prosto označil z besedami: "Ljubi Boga iz celega svojega srca . . . svojega bližnjega pa kakor samega sebe!"

Tu imamo torej iskati temeljnih pravil za razmerje med obojim spolom, za razmerje tudi med mladi-

no obojega spola, med fanti in dekleti. Red mora tukaj biti, tak red, da se tudi iz njega kakor drugod odsvita božja lepota.

Mlad fant iz orlovskih vrst hoče biti vzoren fant, vzoren v svojem telesnem nastopu, a vzoren še bolj po svojem krščanskem življenju. Kako bodi torej njegovo občevanje posebno z mladim ženskim svetom, da bo odgovarjalo lepemu redu?

Razume se, da to občevanje ne sme biti onečašчено z madeži in pegami greha ne v mislih ne v željah ne v domišljiji ne v občutkih ne v besedah ne v pogledih ne v dejanju. Med takimi madeži in pegami, pa med življenjem naših fantov, mora biti globok prepad, nepremostljive sklep: Jaz tega ne bom, ker ne smem!

Vendar čudno je vsako mlado srce. Neka tajna črna sila ga vleče tja, kjer je dekle, kjer je fant. Na svojih očeh vidiš dan na dan kako mogočna je ta sila. V vsakem človeku se vzbudi, čim odrašča letom deške dobe, in ne zaspi več v njem vsaj popolnoma ne, dokler mu v smrti telo ne odmore. Ta sila je spolni nagon. Svoj izvor ima v samem Bogu, ki je človeka ustvaril in hoče, da se človeški rod na zemlji ohrani in množi. Toda dobro pomni-mo: Le v zakonskem po Cerkvii posvečenem življenju prihaja spolni nagon do svojih pravic; le tu je njegovo dejstvovanje, ako se vrši po volji Stvarnikovi, dobro, bogoljubno in urejeno. Zunaj takega zakonskeka življenja pa nima spolni nagon ni najmanjših pravic ne v mislih ne v željah ne v domišljiji ne v občutkih ne v besedah ne v pogledih ne v dejanju. Bog hoče red imeti tudi tukaj, zato je dal strogo zapoved: Ne delaj nečistosti.

In vendar, kako mikaven je občutek, ki ti ga spolni nagon nudi; kako te vabi sedaj potom očesa, sedaj potom ušesa, sedaj potom knjige, sedaj potom spomina itd., da ga

sprejmeš in privoliš; kako sladka in omamljiva je slast, ki jo v tebi vzbuja, da bi jo sprejel in užival. Ne smeš, moj dragi! Težko bi se pregrešil proti redu, ki ga Bog v smislu svoje zapovedi hoče imeti pri spolnem nagonu, če bi tak občutek ali tako slast le za trenutek radovoljno sprejel in četudi le v mislih ali domišljiji narovoljno užival. Prijatelj, ne smeš! Bog hoče tukaj strogo neizprosno disciplino.

* * *

Človekovo telo je svetišče božje; kajti v njem prebiva nesmrtna duša, ki je v stanju posvečujoče milosti božje bivališče same presvete Trojice. Kolikokrat prihaja v svetem obhajilu Kristus v njeno sredo! "Vi ste tempelj živega Boga —" poudarja sv. Pavel ter izvaja iz tega, da tempelja ne smemo nikdar ne oskruniti ne omadeževati. Prvi pogoj za to je, da to svetišče bodisi lastnega bodisi tujega telesa spoštujemo. Spoštovati moramo sami sebe in temu primerno občevati sami s seboj tudi kadar smo sami in gleda na nas le božje oko. A spoštovati moramo prav tako tudi žensko, tudi vsako mlado dekle!

Spoštovanje človeka čudovito miri in blaži. Poglej! Neštetokrat si že mislil na preblazeno Devico Marijo, neštetokrat si jo videl upodobljeno v kipih in slikah kot Mater z božjim Detetom v naročju in kot brezmadežno Devo. Spolni nagon je bil ob takih mislih in pogledih v tebi kakor zaklet; bilo ti je, kakor da bi ga sploh ne imel. Odkod to? To prihaja od zavesti, da imaš v Mariji najvišjo deviško svetost pred seboj, samo Božjo Mater. Ob tej zavesti se vzbuja v tebi najgloblji spoštovanje, tako velikoga in svetoga, da spolni nagon pred njim kar zamre in zgine. Evo, zakaj je iskreno češčenje preblazene Device Marije tako uspešno sredstvo v boju proti vsem nerednim pojavom spolnega nagona! Kdor preblazeno Devico

Marijo iskreno časti in se dan za dnevom njej priporoča, bo prej ali slej zapazil, kako počutna strastvenost, ki izvira iz spolnega nagona, v njem vedno bolj in bolj pada in se umika tistemu mirnemu redu, ki ga božji zakon v človeku hoče vstvariti.

Ali pa če misliš, na kako sveto devico, n. pr. sv. Cecilijo, sv. Katarino, sv. Nežo, sv. Lucijo itd., če bereš njih življenjepise, če gledaš njih slike, kako je vse mirno v tebi! Tudi to prihaja od svetega spoštovanja, ki ga v srcu občutiš, ko v duhu zreš na te svete predstaviteljice lepega ženstva.

Še dalje: Koliko imaš dan na dan s svojo materjo opraviti! Rad jo imaš prav iz srca. In vendar navzlic pristrčni ljubezni do nje in navzlic neprestanemu občevanju z njo ti je srce vekomaj mirno ob misli in ob pogledu na mater. Da, često se dogaja, da čim raje kdo svojo mater ima, tem lažje se upira strastvenim spolnostnim skušnjavam, ako mu srce domišljije razvnamajo. Premnogi mladi fantje, ki so bili v vojski ali so se nahajali po vojašnicah, niti znali povedati, kako jih je v skušnjavah ravno misel na ljubo dobro mater dostikrat rešila greha. Odkod vse to? To je učinek svetega spoštovanja, ki ga imaš do svoje drage matere.

Isto opaziš pri občevanju s svojimi sestrami. Kje ti je kedaj kaj slabega na misel prišlo, ko si mislil na sestro ali imel z njo kaj opraviti? In vendar je ona mlada v najlepšem cvetju svojih let; mladenka, ki se morda ravno moži; mladenka celo, za katero se fantje kar trgajo. Tudi tukaj te spoštovanje drži nazaj in vzdržuje med teboj in sestro ono čisto brezmadežno in mirno razmerje, ki je označujemo z besedami: živita kakor brat in sestra.

Morda si bil kdaj v bolnici, kjer strežejo usmiljenke bolnikom. Bogu posvečene osebe so to; svoje zdravje in življenje žrtvujejo iz ljubezni do Boga za druge. Opazil si, da so dostikrat v najboljših dekliških letih, da se mnoge odlikujejo

po kar nežni lepoti; toda resen je vsak njihov korak in vse njihovo vedenje; in videl si, kako jih vse spoštuje. Vojaki, drugače najbolj surovi in podivjani, so se kar spremenili, ko so zrl nanje. Glej, sveto spoštovanje jih je prevzelo in ukrotilo.

(Dalje prihodnjič.)

DIAMANTNI IN SREBRNI JUBILEJ.

Chicaški nadškof Most Rev. G. W. Mundelein D. D.

Ta teden je slavil svoj srebrni jubilej mašništva eden izmed najagilnejših in najbolj delavnih naših ameriških škofov Chicaški nadškof Most Rev. G. W. Mundelein D. D. veliki prijatelj ameriških Slovencev.

Ta veliki mož se je rodil v New Yorku in bil krščen v cerkvi sv. Nikolaja na drugi ulici, kakor so njegovi stariši spadali tedaj v župnijo. Svoje šole je tam končal in bil pozneje kot bogoslovec sprejet v Brooklyn sko škofijo. Ker je bil premlad za mašniško posvečenje, poslal ga je škof v Rim, da je tam izvršil svoje bogoslovske študije. Ko je bil posvečen v mašnika, je njegov škof, sedanjí škof Brooklynski McDonalld kmalu spoznal njegove velike dušev-

ne zmožnosti in vzel ga je v svojo pisarno. V nekoliko letih mu je zaupal vodstvo cele škofije, ko ga je imenoval svojim kancelarjem in kmalu na to svojim pomožnim škofom.

Mi Slovenci smo veliko hvaležnost dolžni nadškofu Mundeleinu. On nas dobro pozna že iz druge ulice v New Yorku, iz cerkve Sv. Nikolaja. Tu v Chicago je dal že več dokazov svoje ljubezni do nas. Naše verske in cerkvene razmere pozna tako, kakor mi sami. In pripravljen je pomagati, da jih zboljšamo. Zato je poklical slov. frančiškane sem v svojo nadškofijo, zato je zahteval, da pride list "Ave Maria" sem z vsem podjetjem, zato želi še več storiti za nas.

Tu v Chicagi se je z mladeniško energijo lotil dela. Vse načrte, katere je imel zasnovane v Brooklynu za brooklynsko škofijo, zasnoval je z nova v veliko večjem obsegu tu v Chicagi. In sedaj, komaj po dobrih treh letih, kako velikanški so njegovi vspehi za celo nadškofijo. Krasna gimnazija, nova bogoslovniča in sedaj še katoliška univerza, poleg krasnih organizacij, je delo tega pravega apostolskega moža.

Kot pomožni škof je vodil skoraj vse škofijske posle sam, ker je bil škof sam zelo bolehen. S svojo silno veliko energijo je obrnil nase pozornost Rima. In res, ko je umrl Chicaški nadškof Quegley, bil je on imenovan njegovim naslednikom na veliko presenečenje vseh, pa tudi na radost vseh, kajti kdor je poznal škofa Mundeleina, ta je vedel takoj, škof Mundelein je kakor nalašč za to težko in odgovorno mesto.

Težko ga je pogrešal Brooklyn. Vendar mož tolikih zmožnosti mora dalje!

Zato se mu tudi mi ameriški Slovenci, ob njegovem jubileju klanjamo in mu kličemo navdušeni "Živio"!

Bog živi blagega nadpastirja: Most Rev. G. W. Mundeleina D. D.

DRAGI OTROCI!

Lepe počitnice so že zopet tukaj. Hura! Šolsko leto je zopet minilo. Predno pa se razidete, otroci veste kaj sklenimo?

I make the motion that we renew for this year our "Ave Maria" Club. How about that, Children?

Namien tega kluba bode:

1. vsakdo piše vsaj eno slovensko pismo strčku.
 2. vsakdo skuša pridobiti za "Ave Maria" vsaj enega naročnika.
 3. vsakdo gre vsaj vsaki mesec enkrat k sv. obhajilu.
 4. vsakdo skuša storiti vsaki dan vsaj eno dobro delo (a good work).
 5. vsakdo plača za pristop 10c.
- Kaj pravite na to, otroci?
- Kdor želi pristopiti naj takoj piše Strčku.

Otroci! mali poizkus iz fizike! — Po kakem fizikalnem pravilu si to razlagate?

Vzemi šest do osem steklenih kozarcev, izberi pa take, da je kar za povrsto drug viši od drugega in jih postavi lepo v zaporedni vrsti enega poleg drugega. Na to položi čez nje ozek suknjen trak ali debelo volneno nit in sicer tako, da gre v vsakem kozarcu do dna, na to pa čez rob na dno prihodnjega kozarca.

Potem napolni največji kozarec z vodo. Že v malo minutah boš v svoje začudenje zapazil, kako ta trak ali volnena nit vodo spravlja iz prvega kozarca v drugega, iz tega v tretjega itd., dokler se nazadnje tudi najnižji kozarec ne napolni.

Newburg, Cleveland, O. — Dragi strček: — Zdaj sem prišel tudi jaz na korner, ki me zelo veseli, ker vidim kakšno veselje imate, če Vam kaj napišem. Tudi jaz želim napisati nekaj od naše šole in jaz hodim v St. Lawrence's School in sem v šestem razredu ter se učim za slovesen obhajil, ker ga komaj pričakujem in molim, da bi vreden prejel Jezusa. Se nekaj morem Vam pisati, dragi strček, da smo dobili od Fathera Omana lepe pirhe, in ga imamo zelo radi, ker nas zmeraj lepo uči. Bog daj da bi osta-

li vedno zdravi na zemlji, po smrti pa prišli v nebesa.

Good bye dragi strček, tudi Vam tako želim. Altar boy

Posljam Vam dragi strček en majhen dar v štenspah.

Good bye dragi strček! John Šraj.

Chicago, Ill. — Dragi strček: Častitam Vam, ki nas tako lepo pozivljate, da naj se zberemo v Marijin vrtec in da naj za take dobre in lepe stvari molimo in sv. obhajilo darujemo.

Dragi Slovenčki, zberimo se vsi okrog naše nebeške Matere v tem prelepem mesecu maju, nikar nobeden ne izostati. Vas vse pozdravljam in posebno Vas, dragi strček. Mathias Hiti.

North Chicago, Ill. — Dragi strček: Tu Vam pošiljam par ugank, katere sem rešila. Vas pozdravljam

Miss Agnes Ivanetič, 1011 Adam St. North Chicago, Ill.

Creaney, Minn. — Dragi strček: Tudi jaz pošiljam uganko. Dva dečka sta pasla ovce. Neki mož je prišel mimo in je vprašal enega, koliko ovac ima. Deček mu odgovori: Ako bi mu jaz dal eno ovco bi jih imel moj tovariš ravno še enkrat toliko kakor jaz. Ako bi pa on meni dal eno, imela bi jih enako. Koliko ovac sta imela vsaki.

Ta naš učenjak, ki je to pismo pisal iz Greaney se je pa pozabil podpisati. Zato naj se oglasi in pove svoje ime.

Cle Elum, Wash. — Dragi strček: Tudi jaz bi rada prišla na Vaš konarček. Zdaj Vam pišem prvokrat, ne vem če boste mogli brati. Stara sem 12 let in hodim v 5. razred v english School slovensko se pa doma učim z mamino pomočjo in uganke sem tudi rešila če sem jih prav. Zdaj Vam pa jaz pošljam dve uganki. Tako velik sem kot hiša, majhen kot miš, grenak ko žolč. Kdo sem?

Druga je pa ta: Črn kot kovač, orje kot orač, pa ni ne kovač in ne orač. Kdo je to?

Tretja, sestavi est vrst po tri številke tako, da bodo po tri na vse strani seštete dale 15.?

Pozdravim Vas strček in vse ta male na kornerju in pričakujem nagrado od

Vas, dragi strček. Rada bi imela Jezusčka, da bi mu potožila svoje gorje in pred njim molila jutraj in zvečer in so good bye dragi strček in bratje in sestre na kornerju With best wishes to all. Your friend Mary Pluth.

Pueblo, Colo. — Dragi strček: Zdaj pa še jaz eno uganjko pošljam. Sto glav živine stane sto dolarjev. Krave po \$10.00 svinje po \$3.00 in ovce po 50c.

Z Bogom

Rudolf Trontel.

Waukegan, Ill. — Dragi strček: Tudi jaz hočem nekoliko na korner skočiti in Vam hočem povedati, da sem rešila uganke.

Sedaj Vam jaz tudi eno dam. Mati je v zemlji, oče na kolu visi, sin pa po svetu hodi in ljudi moti. Kdo je to? Pa uganite strček, če ste res tako kunštni.

Elizabeta Marinčič.

Aurora, Minn. — Dragi strček: Dve uganki sem rešila, toda zastoj ne morem ker sem tako študirala, da so se mi lasje okrog in okrog glave zvili, toraj prosim pošljite mi nagrado. Pozdravim vse na kornerju, seveda pred vsem Vas dragi strček. Mary Kranjc.

Cleveland, O. — Dragi strček: — Se Vam prav lepo zahvalim za Vaša lepa darila posebno pa za mašno knjižico. So long, dragi strček. Anna Ponikvar.

Calumet, Mich. — Dragi strček: — Tukaj Vam pošiljam naročnino za naš list "Ave Maria" in Vam pošiljam rešeno uganjko. In 25c. Vam pošiljam za cvetljice za mesec majnik. Dragi strček, nikarte moj dopis vreči v koš ker še bolj slabo pišem, pa se bom že še navadila. Sem učenka v 4. razredu.

Anna Klobuchar.

Cleveland, O. — Jaz Vas lepo pozdravim in dam vedeti, da sem učenka 3. razreda. V šolo hodim St. Lowrences. Tudi jaz sem rešila uganjke.

Josephine Janežič

North Chicago, Ill. — Dragi strček: — Tudi jaz sem se namenila priti na Vaš korner, to je moje prvo pismo. Jaz sem učenka 4. razreda in sem 11 let let stara. Hodim v šolo Matere božje in pustim Vas prav lepo pozdraviti in Vam naznanim, da sem uganila uganjko, kateri je dal George Cvetic.

Lucy Zorc.

Ambridge, Pa. — Hvaljen bodi Jezus Kristus in Kraljica Majnika. — Dragi strček: — Najprvo Vam želim zdravje in vsem čitateljem tega lista, ki je jako priljubljen posebno med mladino. Tukaj bo prihodnje leto katoliška šola. Building je že kupljen in naš Father Herkel se jako trudijo, da bi čim prej izplačali in so tudi med darovalci najprvi, torej jim gre vsa čast. Pa še nekaj, dragi strček! Bral sem v "Ave Maria", da bi mi otroci, dobili vsak enega naročnika za list "Ave Maria". Jaz sem poskusil, ali brez uspeha toraj sem prosil mamo da se naroči dosmrtno in mi ni mogla odreči želje.

Tukaj Vam pošljam ček \$15.00. Z Bo-

gom o dragi striček, to je mali dar od mene soc. **Albert Svegel**.

Cleveland, Ohio. — Jaz sem učenka 7 Gr. B šole sv. Vida ter Vam, dragi striček hočem povedati nekaj novega. Zdaj pa le ušesa odprite in poslušajte. Jaz bi rada prišla na Vaš korner enkrat. Ta pot sem uganila dve uganki, da se nisem glavo hudo belila. Če so pravilno rešene, prosim za malo nagrado. Vas pozdravlja **Anna Kralj**.

Steelton, Pa. — Ne zamerite, ker Vam nisem prej odpisala, ker smo se tudi mi tukaj pripravljali na Velikonoč. Mi smo tudi slovesno obhajali ta praznik. Tudi v Harrisburg cathedral sem šla gledati slovesnosti. Pošiljam tudi rešitev ugank. Good bye

Mary Bratina, 519 S. Sec. St.

Milwaukee, Wis. — Tudi jaz bom prišla na Vaš corner in se veselim, da Vam pišem prvo pismo. Hodim v Public school, v nedeljo hodim pa v slovensko šolo se učim. In sedaj pa Vas pozdravljam, zbogom striček.

Helen Kastigar, 624 National Ave.

Pittsburgh, Pa. — Tukaj Vam pošljam eno uganko za corner: Dva očeta, dva sinova prineso tri zajce iz lova in ko jih razdele ima vsak enega. Kako je to mogoče?

Louis Cvetič.

Waukegan Ill. 9. aprila. — Lepo se Vam zahvalim dragi striček, za lepo darilce in Vam naznanim, da bom šla v nedeljo k sv. obhajilu za Vas. Jaz vsak večer molim za Vas, da ne bi oboleli. Ali ste bolni? Jaz sem vedno zdrava in rada hodim v šolo. Tudi drugi naši so vsi zdravi, hvala Bogu. Vas pozdravljam

Elizabeth Marinič

West Park, Ohio. 4. aprila. — Jaz sem rešil uganko od Agnes Ivanetič in jo Vam pošiljam. Jaz sem učenec 3 razreda in hodim v nemško šolo. Ne zamerite mi, ker ne znam dobro slovensko pisati. Slovensko me uče moja mati doma. Vas pozdravljam **Frank Kavc**.

Steelton, Pa. — Tudi jaz se zopet oglašim, ker me zanimajo uganki. Dragi striček, ker ne morem dobiti novega naročnika, sem prosila ata, da naj obnove naročnino za "Ave Maria" akoravno še ni potekla. Tukaj pošiljam money order za dva dolarja. Rešila sem tudi uganko. — **Mary Tomec, Box 96.**

Cleveland, Ohio. — Rešila sem sledeče uganko, da se ne bo treba Vam glave beliti. Me bo zelo veselilo če boste priobčili te vrstice. Prosim za malo nagrado, striček. **F. Lunder.**

Aurora, Ill. — Sicer sem že velika, pa sem vendar prišla na Vaš corner drem delati. Čudno se mi zdi, dragi striček, da Vam toliko otrok glave ne zmešajo. Tako, da res žihier molijo za Vas. Jaz sem rešila dve uganki. Vas pozdravim **Ana Vesel.**

Cherry Valley, Kans. — Že dolgo nisem Vam pisal. Moram povedati, da živim na deželi in me skoro vsak dan čaka krasno delo, ko iz šole pridem. In potem ni čudno, da sem Vam skoraj poza-

bil pisati. Vedno vidim dosti ugank na Vašem kornerju in sem jih par uganil. **Joe Stipanich, R. R. 5 Box 77.**

Sandpoint, Ida. — Tudi jaz se želim pridružiti na Vaš korner in se najprej zahvaliti za podobice katere nam zmerom pošljete, kadar dobimo od "Ave Maria" pismo. **Mary Rom, RFD. 1, Box 49.**

Virginia, Minn. — Dragi striček! Zahvalim se za darilce, ki ste mi ga poslali. V kratkem času se bom tudi jaz naročila na list "Ave Maria".

Jaz imam tudi eno uganko za rešiti pa tu je: Na ognju pražena na mlinu zdrobljena, z vodo sem polita, zlo rada sem pita, sem črna kuhana, rada me imaš. Ali me poznate?

Pa zbogom striček.

Mary Deblock, 102 — 2nd. St. S.

Collinwood, O. — Dragi striček, že dolgo je kar nisem prišla na korner. Naznanjam Vam, da smo imeli "Arithmetic Test" 14. aprila in smo tudi imeli "History Test," Spelling Test, 15. aprila in "Grammar Test" 16. aprila.

Mislím, da bom že "pisala" ker ni bilo tako hard test. In tudi zdaj Vam pošljam ena Marijino pesem za šmarnice, ker se glasi:

Že šmarnice nežne cveto,
in venec vrtnice pletu,
da krasnega maja
se slava obhaja
cvetlice Mariji lepo.

Zdaj Vas lepo pozdravljam in se še kaj drugič vidimo na kornerju. Z Bogom

Mary Mivšek, 16017 Holmes, Ave.

Cleveland, O. — Dragi striček: Prav lepo se Vam zahvaljujem za mašne bukvice ki ste mi jih poslali. Jaz se učim za "Solemn Communion" največji dan mojega življenja. Z Bogom.

F. Cimperman 1081 E. 66 St. Cleveland, Ohio.

Joliet, Ill. — Dragi striček: Sporočam Vam, da sem dobila darilce od Vas, za kar se Vam prav lepo zahvaljujem. Vas lepo pozdravim v imenu Jezusčka.

Katarina Gasperič.

Nova dosmrtna naročnika.

115. Mrs. Elizabeta Keržič,
Sheboygan, Wis.

116. Mr. Mihael Smole,
Bradley, Ill.

Ali si že dosmrtni naročnik "Ave Maria"? Zakaj ne? Ali bi ne hotel tudi ti v krog ljubljencev Marijinih? Ali bi tudi ti ne hotel nekoliko žrtvovati za svoj narod? Za katoliški tisk? — vzlasti ker to ni dar, temveč je to samo naprej plačana naročnina, kakor se ti bo sto obresti povrnila?

V molitev se priporoča: — Ivana Bonča, umrla v Chicagi, Ill. — J. Zupančič umrl v Collinwood, O.

Ga. Maria Lampe mati Rev. P. Simon Lampe, O.S.B.

ZAHVALE.

Zahvaljujem se Materi Božji za ozdravljenje mojega sina. — **Mrs. Anton Bohan, Sheboygan, Wis.**

Ely, Minn. — Pošiljam v čast majnikovi Kraljici za list "Ave Maria", ker je pomagala moji hčerki, da je ozdravela, ker je bila zelo bolna. **M. S.**

Ely, Minn. — Bila sem uslišana v mojih stiskah pa se zahvaljujem Mariji M. J. Z.

S tem izpolnim svojo obljubo. Prav lepo se zahvalim presveti Družini in preblazeni žalostni Materi božji. **M. G.**

DAROVI ZA LIST "AVE MARIA".

Neimenovan 25 dol.

Po 5 dol. so darovali: Društvo Srca Marijinega v Clevelandu, O. Jože Oblak, Valentin Karlin; M. Česnik; neimenovana; Jožef Vidmar; M. Hudar.

Po 3 dol. so darovali: Janez Krakar, Pavla Zupanc, Eliz. Schulz, Kati Kozelc, Fan. Baraga, Fr. Nachtigal.

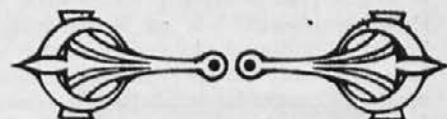
Po 2 dol. so darovali: Ana Nosan, Fr. Sajevec, Terezija Jamnik, Marija Petelin, R. Smole, Marija Modic, Marija Hiti, Fr. Rožek, Janez Lovšin, Janez Mihelič, F. Princič, T. Oman, M. Puncar, Val. Karlin.

Po 1 dolar so darovali: Janez Kordiš, L. Potrih Anna Blekač, Jož. Lesjak, Janez Syete, J. Kostello, Peter Droll, Marija Kostelec, J. Omahen, Barb. Globočnik, M. Hasset, F. Starman, Marija Grahek, neimenovana, A. L. Roza Jaklič, J. Meglič, Zboray, M. Zbašnik, 1.50, Marija Plenišnik, Roza Petros, Urša Simončič, 1.25, Kristina Zakrajšek, Fr. Rink, Fr. Stefančič, Fr. Ambrož, M. Ivanič, Fr. Bučar, Julija Adamič, Martin Likovič, Marija Vajda, Marija Kostelc, Marija Bajuk, Amalija Marentič, Alojzij Vrček, Neža Schmuck, M. Stach, J. Rijavec, M. Mlakar, Marija Rozman, neimenovana, M. Slabotnik, 1.50.

Po 50 centov so darovali: Frančiška Hrvatina, Marija Čadonič, Marija Brula, Albin in Peter Svegel.

Po 25 centov sta darovali: Marija Prus in Marija Pahule. —

Roz. Podbrezar \$.50
Antonija Saversnik \$1.00
Mrs. A. Bohan \$5.00

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenecm pripo-
ročam svojo trgo-
vino z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Splošna tonika.

Nihče ne bo oporekal izjave, da je splošno zdravje odvisno največ od pravilne prebave. Če je prebava slaba, počasna ali nezadostna, se razvijejo druge bolezni. Vsakdo izmed nas bi moral torej biti oprezen in gledati, da je prebava redna.

Severa's Balsam of Life

(Severov Življenski balsam) je za-
željena tonika, ki je znana, da
deluje najuspešnejše. Ta balsam je
splošni stimulant in je dokazal svo-
jo vrednost v zdravljenju nepreba-
ve, dispepsije, pomanjkanje teka,
navade zabasanja in splošno hira-
joče stanje. Cena 85 centov in 4c
davka. Naprodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za žene in neveste, ker
imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvoren pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nabožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinjc
i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovenecm

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

PROŠNJE IN IZJAVE

Rojakom, kateri želijo dobiti
svoje sorodnike iz stare domo-
vine v Ameriko

izdeluje

MIHAEL ŽELEZNIKAR

slovenski javni notar

v uradu "EDINOST"

Pišite za pojasnila na:

"EDINOST"

1849 West 22nd. Street,

CHICAGO, ILL.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za "Ave Maria" in
"Edinost". On je zastopnik za
ta dva lista. Rojaki, ali ne mis-
lite, da tak mož zasluži, da ku-
pujete pri njem. — On ima

Veliko zalogo obuval

Zanesljiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani dobre veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima. Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življenju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne more imeti nikdar popolnega uspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin, korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpravi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo, vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za zaprtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoznost, pomanjkanje energije, splošno omemoglost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnega sistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstno zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila. Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začuden čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo uporabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

